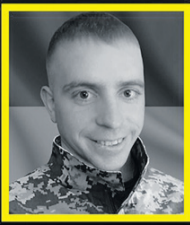

**Віряни церкви мп
не відчинили храму
для поховання полеглого Воїна**

Вічна пам'ять і слава Дмитру Слесаруку!

Фото: Євгеніє Луцук

Шокуюча історія – на с. 6

Спеціальний репортаж

Війна обпалила їм крила, але вони на Волині навчилися по-новому літати

«...Увага! Увага! Увага! Українська Асоціація Медіа Бізнесу і газета «Волинь» розпочинають цьогорічну церемонію з вручення «Оскарів» нашого проєкту – «Крила, обпалені війною». І на сцену запрошується...»

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети «Волинь»

У руках головного редактора «Волині», тобто у мене, на кількох листках написана промова на тему «Проблеми адаптації ВПО у сільських громадах»: яскраві приклади, як успішно розпочати життя з чистого аркуша».

Ох, як довго редактор (я) мучився, щоб її скласти. Навіть хотів на початку промови викалічити трохи перед колегами, бо ж – чого гріх таїти – під час підготовки публікації й йому (мені тобто), як і більшості з журналістів довелося оминати гострі кути.

«Друзі! Одразу розпочну з того, що не увійшло до наших публікацій за проєктом, – із цих слів починається його (моя) промова. – Маю на увазі загальний стереотип, який склався про переселенців зі Сходу України у нас на Заході: «Розмовляють російською, часто вживають спиритне, жінки поголовно курять, плюють на сіння прямо під ноги, не хочуть працювати і їм завжди хтось щось «обязан», бо

«государство должно дать пособие»...» Я вже не кажу про те, що не кажуть «Добрий день!», «не ходять до церкви» і «не стають на коліна, коли везуть Героїв «на щиті». А коли сім'я переїхала

Чого це наші чоловіки мають за них там воювати, а вони ховаються у нас на Волині під спідницями своїх жінок?

ще й разом із чоловіком призовного віку, то цього чоловіка ладні буквально вигнати на передову: «Чого це наші чоловіки мають за них там воювати, а вони ховаються у нас на Волині під спідницями своїх жінок?» (аналогічну картину про поведінку українських біженців зі Сходу описувала і наша кореспондентка в Данії Леся Влашинець – «живуть на виплати, гуляють на ці гроші, слухають російську музику і ждуть, коли закінчиться війна, а хто переможе – їм все одно»).

Продовження розповіді – на с. 8

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Теща замовила прослуховування зятя, бо запідозрила його у зраді

Подробиці – на с. 5

Незагойна рана

«Я живу, бо в мене є Михась – дуже схожий на тата-Героя»

Таким Дмитро Редчук був на війні.

36-річний старший солдат взводу зв'язку 118-ої окремої механізованої бригади Дмитро Редчук загинув біля села П'ятихатки на Запоріжжі

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Востаннє п'ятимісячне хлоп'я горнулося до міцних грудей тата-воїна минулоріч у квітні. В ті неповторні дні Дмитро ладен був дістати зірку з неба дружині й дитині, та й поїхав із відпустки на передову, асоціюючи ту зорю з Перемогою.

– Я дивилася на нього, завжди впевненого й

«Я дивилася на нього, завжди впевненого й надійного, й вірила: він повернеться з війни...»

надійного, й вірила: він повернеться з війни, все буде так, як ми хотіли, – переповідає пані Тетяна надії родин захис-

Михасик підрастає копією татуса.

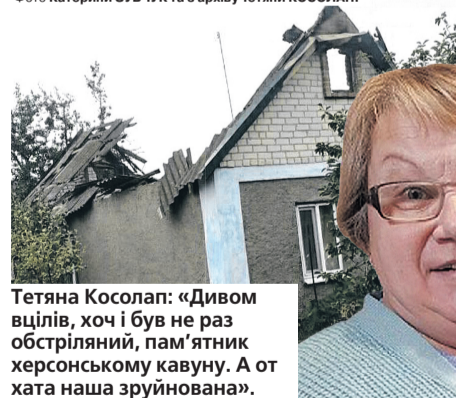
ників, які віддали життя за Україну. Не здійснилося. 10 липня 2023 року Горохівщина зойкнула від страшної звістки: 36-річний старший солдат взводу зв'язку 118-ої окремої механізованої бригади Дмитро Редчук загинув біля села П'ятихатки на Запоріжжі.

До сліз про Хоробре Серце читайте – на с. 3

Крила, обпалені війною

«Нам нема куди вертатися – наш будинок, все обійстя розбомблені» або Інтерв'ю в «непрезентабельному місці»

Фото Катерини ЗУБЧУК та з архіву Тетяни КОСОЛАП.

Тетяна Косолап: «Дивом вцілів, хоч і був не раз обстріляний, пам'ятник херсонському кавуну. А от хата наша зруйнована».

Родина переселенців із Херсонщини вже майже два роки живе у селі Підцир'я Камінь-Каширського району.

– Не думала ніколи, – каже мати двох доньок, бабуся двох онуків Тетяна Косолап, – що не в гості приїду в своє рідне село, а, рятуючись від війни, шукатиму тут прихистку

Катерина ЗУБЧУК

«ЩОБ ВАС, ДОРОГІ МОЇ ВОЛИНЯНИ, ЦЕЙ ЖАХ ОМИНУВ»

Наше спілкування почалося з того, що Тетяна запропонувала:

– Ви подивіться відео про нашу Осокорівку й зрозумієте, що ми втратили.

... П е р е г л я д а ю к і л ь к а х в и л и н н и й р о л и к і в ж е м о ж у у я в и т и, я к и г а р н и м б у л о ц е с е л о н а б е р е з і

Каховського водосховища, і яким стало після того, як навесні 2022-го суди приїшли «асвабдители». Хоч і недовго воно було в окупації, але російські військові буквально стерли його з лиця землі – залишилися руїни. Дивом вцілів, хоч і був не раз обстріляний пам'ятник херсонському кавуну, створений і встановлений в 1988 році на закорючці колгоспу «Україна» села Осокорівка з участю місцевих мешканців. До повномасштабного вторгнення росії в цьому населеному пункті тут жило не менше двох тисяч чоловік, тепер із цього числа залишилися тільки десята частина. Багато з тих, хто змушений був евакуюватися, втратив свої оселі.

– Нам нема куди вертатися – наш будинок, все обійстя розбомблені. Не при мені це вже сталося – сусід повідомив, коли я з родиною була в Підцир'ї. Зараз думаю: «Слава Богу, що ми поїхали вчасно, а то хтосьна, що б із нами було!» Я тут своїй родині казала: «Дай Бог, щоб вас, мої дорогі волиняни, оминувало те, що випало пережити херсонцям!»

Як розпочати життя з чистого аркуша, – на с. 11

КОЛОС
ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

ВІД 19 000 ГРН/М²

КВАРТИРИ ПРОДАЖ РОЗПОЧАТО!

067 811 20 23

ГОРОХІВ вул. Паркова, 22а **ЖИТЛО ПОРУЧ З ПАРКОМ**

Пульс дня

Фото з фейсбук-сторінки Камінь-Каширської РДА.

Гордістю за чоловіка, батька, і боєм непоправної втрати сповнена урочиста мить.

«Золоту Зірку» Героя України з рук Президента отримали рідні загиблого воїна

9 лютого в Маріїнському палаці в місті Києві відбулася чергова церемонія вручення високих державних нагород

Життя Анатолія Смітюха обірвалося 6 травня 2023-го.

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Серед присутніх були рідні загиблого штаб-сержанта Анатолія Смітюха з Камінь-Каширського, життя якого обірвалося 6 травня минулого року. Володимир Зеленський передав «Золоту Зірку» дружині Валентині та дітям полеглого – сину Антону та доньці Ангеліні. Анатолій Смітюх на чолі інженерно-саперного відділення брав участь у боях за утримання позицій на Луганщині. У квітні 2023 року, завдяки виставленим напередодні під його керівництвом мінним загородженням та поєднанню з роботою стрілецьких відділень, був повністю знищений наступальний потенціал російських окупантів.

А у Верхівській гімназії на Камінь-Каширщині, де свого часу вчився Анатолій Смітюх, на його честь цими днями відкрили меморіальну дошку. З цієї нагоди тут зібралися його рідні, дружина, діти, а також представники влади – начальниця районної військової адміністрації Ольга Ващук, міський голова Віктор Пась.

«Пронизує серця біль, коли діти, матері, дружини втрачають рідних. Ми завжди повинні пам'ятати подвиги Героїв, які віддали своє життя за державу, допомагати тим, хто продовжує боронити нашу Україну. Школа, які будуть тут навчатися, знатимуть, що саме цей навчальний заклад виховав справжнього патріота своєї держави. Низько схилию голову перед рідними Анатолія Смітюха! Нехай Господь допоможе пережити страшну втрату. Віримо, що дуже швидко в нашу Україну прийде довгоочікувана Перемога», – сказав Віктор Пась. ■

Газета **ВОЛИНЬ** НОВА

Завдяки цим добрим людям газета «ВОЛИНЬ» щотижня потрапляє на фронт:

- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ ТОВ «Негабарит-Сервіс» Ковельського району (директор Олег КОЗЕЛ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)
- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» Володимирського району (директор Юрій ЄЛЕВА).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 0661338688.

Про це говорять

«Учасники протесту не пустили транспорт далі, а в один момент відкрили причеми, через що частина зерна висипалася на дорогу».

«Висипали у Польщі зерно на дорогу, бо не було в поляків Голодомору...»

«Не знають вони, що розкидати хліб – це гріх...», «То їм путін проплатив за протести...» – не один такий дзвінок від обурених читачів отримали ми протягом останніх днів

Василина СМЕТАНА

ХОТИЛИ ПЕРЕВІРИТИ НА ВМІСТ ЗАБОРОНЕНИХ РЕЧОВИН?

Шокуючий факт, коли 11 лютого перед пунктом пропуску «Ягодин – Дорогуськ», де був протестувальниками заблокований рух вантажівок, польські фермери висипали зерно з кількох українських фур, вразив багатьох. За даними польського видання RFM 24, справу розслідує поліція і вже порушено кримінальну справу.

Відомо, що учасники акції протесту зупинили три українські вантажівки та висипали зерно на дорогу. Це сталося орієнтовно об 11:30 на державній дорозі № 12 до прикордонного переходу в Дорогуську.

«Після оформлення до Польщі в'їхали три вантажівки під керуванням громадян України. Учасники протесту не пустили транспорт далі, а в один момент відкрили причеми, через що частина зерна висипалася на дорогу. Водії повернули назад в бік

«По радіо в них кажуть, що з України йде дешевий цукор.»

України», – сказала польським ЗМІ комісарка поліції у Хелмі Ева Чиж.

У поліції додали, що з'ясовують подробиці події та вилучають докази.

А ось польський портал farmer.pl повідомив, що фермери відібрали проби висипаного зерна та нібито мали надати їх на перевірку на вміст заборонених речовин. Також сайт додав, що на тлі дій польських протестувальників українські водії починають висловлювати незадоволення – кілька десятків українців намагалися прорвати блокаду поляків. Ситуація у пункті пропуску залишається напруженою...

«УСЕ У ВАС ДЕШЕВШЕ, А В НАС – ВІЙНА, НАМ ПОТРІБНА ГРАНИЦЯ...»

А в рамках акції протесту, що розпочалася 12-го лютого біля міжнародних пунктів пропуску «Устилуг – Зосин», польські фермери заявили,

що не планують перешкоджати руху легкового транспорту, автобусів і вантажівок до 3,5 тонн. Про це в коментарі «Суспільному Луцьк» розповіла речниця Волинського прикордонного загону Маргарита Вершиніна.

З її слів, станом на 13:00 12-го лютого накопичення легкових автомобілів на виїзді з України та в'їзді із території Польщі не фіксували. «Через пункт пропуску «Устилуг – Зосин» можуть слідувати, окрім легкових та автобусів, також вантажні автомобілі до 7,5 тонн, а також порожні вантажівки понад 7,5 тонн на виїзді з України. На виїзді близько 10 вантажівок», – зазначила речниця загону.

На міжнародному пункті поблизу польського «Зосина» страйкарі блокують рух, проте легкові автомобілі пропускають, розповів водій Андрій, який перетнув кордон легковою автівкою. З його слів, українським кермани-

чам вантажівок, які повертаються після проходження митниці, блокують виїзд на територію Польщі.

«Машини збираються, стоять, тракторів багато. А перед Зосином взагалі насипано сіна, шин. Проблеми є... З машин п'ять точно, які пройшли усі контролі, митниці – вїхали далі в Польщу, але їх не пропускають», – сказав чоловік.

Через заблокований пункт пропуску «Устилуг – Зосин» 12 лютого повернувся з Польщі в Україну водій Олександр. Чоловік розповів: його пропустили, адже він рухався легковим автомобілем.

«Ми об'їжджали поміж людей, поміж якихось коліс. По радіо в них кажуть, що з України йде дешевий цукор. Я просто з поляками, з поліцією говорив, кажу: «Чекайте, ваше м'ясо дешевше, яблука дешевші... Усе у вас дешевше». У нас в країні війна, нам потрібна границя. Тобто у них не про зерно мова йде», – сказав чоловік.

ВИСТУПАЮТЬ ПРОТИ ПРОДОВЖЕННЯ БЕЗМИТНОГО ВВЕЗЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

У Польщі фермери 9 лютого розпочали загальнонаціональний страйк. Акція протесту триватиме щонайменше до 10 березня.

Під час перемовин в Міністерстві сільського господарства президент Національної ради сільськогосподарських палат Віктор Шмулевич заявив, що всі фермери згодні з трьома основними вимогами: вони не хочуть впровадження Green Deal (Європейський зелений курс – це набір політичних ініціатив, висунутих Європейською Комісією із загальною метою зробити Європейський континент кліматично нейтральним до 2050 року. – Ред.), імпорту сільськогосподарської продукції з України та вимагають підтримки тваринництва.

До слова, днями угорські фермери влаштували протест біля КПП «Захонь» на кордоні з Україною, виступаючи проти рішення Єврокомісії щодо продовження безмитного ввезення української продукції ще на рік. ■

Хочете вірте, хочете – перевірте

Ангеліна ПІДВИСОЦЬКА

Війна в Україні закінчиться повноцінною перемогою і звільненням усіх незаконно окупованих територій російськими окупантами. Україна поверне навіть Крим і Донбас. Про це заявила українська 88-річна мольфарка з Карпат Марія Цвилінів (на фото) в ефірі «ТСН».

Вона стверджує, що війна закінчиться вже цього року. Мольфарка переконана, що це станеться вже наприкінці весни або на початку літа. Здобути Перемогу допоможуть інші держави, які є партнерами України.

«Війна мала б десь у травні – червні закінчитися. Буде послаблення, путін не виграє, Україна виграє... Усе буде добре. Інші держави допоможуть. Україна має процвітати... Так мені здається, що

Мольфарка з Карпат назвала місяць закінчення війни

«Перемога буде вже скоро»

Фотоколаж із сайту glaved.net.

Мольфарка Марія каже, що «щось бачить», коли виливає віск, від 18-річного віку.

Крим мав би повернутися... Повернеться все в Україну, як війна ця закінчиться. Росія не забере», – сказала мольфарка.

Тим часом

– Якщо в квітні відбудеться переворот у Росії, тоді у нас з'являться шанси на

закінчення війни у квітні або травні, – заявив в інтерв'ю УНІАН астролог Влад Росс. – ЗСУ треба брати в облогу Крим, куди вже неможливо буде постачати ні боеприпаси, ні провізію, ні просто щоб жити нормально цивільним людям. Тому найближчим часом це найголовніше. І, звичайно, голка знаходиться в яйці: яйце – це Крим, а голка – це Севастополь. Взяття Севастополя нашими військами означатиме повну Перемогу. Це може статися в 2025 році. Плюс потрібно бити по Москві, тому що ми боремося саме з нею. Тільки москвичі можуть зупинити час війни. Найсприятливіший час – літо й осінь, коли у нас будуть далекобійні дрони. Ми зможемо запуснути їх на Москву і знищити її. Травень може бути переломним у цьому відношенні. ■

■ Незагойна рана

«Я живу, бо в мене є Михась – дуже схожий на тата-Героя»

Закінчення.
Початок на с. 1

Леся **ВЛАШИНЕЦЬ**

ДМИТРО З ДИТИНСТВА МРІЯВ БУТИ ВІЙСЬКОВИМ...

Батьківщиною Героя цієї публікації 16 грудня 1987 року судилося стати селу Звиняче нинішньої Горохівської громади.

– У шанованій сім'ї Наталії Петрівни й Дмитра Микитовича Редчуків син виріс із надією. Батьки працювали на місцевій залізниці. Дмитро унаслідував їх професійний шлях, – згадує добрим словом земляка староста Звиняченського старостинського округу Тетяна Панасюк.

– Був настільки порядним, що не скористався бронєю, яку гарантувала його посада на Укрзалізниці в час війни. Мабуть, Дмитрова гідність не переставала дружити з його юначою мрією бути військовим, як його дядько, знаний на Горохівщині лідер, колишній воєнком, голова Горохівської районної організації ветеранів України Петро Редчук, – знає вдачу свого Дмитра пані Тетяна. Вона ж бо ще відтоді, як стала душею коханого, почувалася затишно за його рівноваженістю, відповідальністю, мов за кам'яною горою.

– Переводив розмову на інше, як питала про АТО. Мав що розказати про рік служби на Донеччині в 2015 році, та тривожити не хотів...

24 лютого 2022 року Дмитро Редчук був одним із тих патріотів, які першими поспішили до військомату. Через операцію на нозі, яку переніс восени, його записали спершу в ряди територіальної оборони, проте відтак ніщо й ніхто був не в силі змінити Дмитрове рішення бути там, де неньці-Україні були потрібні справжні чоловіки.

Фото з домашнього альбому Тетяни РЕДЧУК.

З цього фото Редчуки замовили картину, на яку тепер задивляється маленький Михась, і якої так і не побачив його татусь-Герой.

« Протягом короткої відпустки татусь не відходив від колиски. Пеленав, купав і бавив малюка. »

ІЗ БУКЕТОМ ПРОЛІСКІВ СТАВ НА КОЛІНА Й ЗАПРОПОНУВАВ СЕРЦЕ

24-річну вчительку Горохівського ліцею №1 імені Івана Франка й 33-річного залізничника всі називали чудовою парою, але ті з весіллям не поспішали.

– Може, я хотіла випробувати почуття часом, та як у Луцьку прогрімилі перші вибухи повномасштабної війни, зрозуміла, наскільки Дмитро мені дорогий, – не забуде довіку Тетяна своєї весілляної весни.

У перші дні російського нашествия не було де купити квіти, та на початку березня Дмитро прийшов освідчуватися з обережком пролісків. Став на коліна й довірливо віддав їм майбутній дружині разом із своїм серцем. Потім був розпис у РАГСі, і, як годиться, вінчання, а незабаром молода дружина ошчасливила свого

солдата звісткою про вагітність.

Дмитро Дмитрович навіть із фронту задарював своїх найдорожчих вдячністю й любов'ю, а коли прийшла пора стати батьком, мчав додому на крилах, щоб підтримати дружину на партнерських пологах.

Їх Михайлик народився 13 листопада 2022 року. Протягом короткої відпустки татусь не відходив від колиски. Пеленав, купав і бавив малюка, а як поїхав, то щодня чекав від дружини світлин свого найдорожчого скарбу. Знав усі малюкові улюблені іграшки, його одяг, перші звички й, здавалося, жив словами: «Михасик – то любов!»

БІДУ ВІЩУВАВ СОН...

Квітнева відпустка Дмитра Редчука була дуже короткою. Він не відходив від дружини й, здавалося, ла-

ден був днями й ночами тримати на руках п'ятимісячного сина. В якусь хвилину подружжя вирішило замовити на згадку про ті дні картину, на якій вони були б утрюх, та Дмитро Дмитрович її так і не побачив.

10 липня 2023 року вранці він звично телефонував дружині. Вона, як завжди, ще й у довгих і коротких sms-повідомленнях розповідала йому про Михайликові усмішки й, було, плачі. Тими світлими новинами тамувала глибоко в жіночій душі тривожний сон. У ньому Дмитро прийшов додому на свій похорон. А ввечері його не стало. ...Дмитро не приходив, що йде на завдання, що його поміняли з кимось в останній момент. Потім був мінометний обстріл. Отримавши кілька поранень, він зумів викликати по рації підмогу й тим врятував життя кільком побратимам. Та сам не вижив через велику втрату крові.

Дмитра Редчука похоронили в Горохові. Тетяна тижнями щодня ходила на могилу й не хотіла повертатися додому з кладовища. До життя повернув Михась – татова копія, цвіт їхнього з Дмитром кохання.

У Тетяниній і Михайликовій світлиці тепер найдорожчі скарби – то світлини, на яких вони разом утрюх почувуються найщасливішими. На фотографіях, які були біля Дмитрового серця в день його загибелі, його кров... Минулоріч 20 грудня на фасаді Звиняченської школи було відкрито меморіальну дошку на честь захисника. Її аналог Тетяна розмістила на своїй хаті, а односельчанка захисника, вчителька місцевої школи Тетяна Швейгер присвятила цій долі, обпаленій війною, зворушливий авторський вірш.

...Матуся щодня розказує Михасеві про татуся-Героя. Хлопчик цілує образ рідного й не зводить погляду з картини, на якій поруч нього його батьки. Маленький чекає свого рідного, мабуть, навіть із Небес. 8 березня, якби не війна, в Тетяні й Дмитра Редчуків була б лише друга річниця весілля. ■

Погляд

Сергій ФУРСА,
інвестиційний аналітик
Dragon Capital, блогер

Від звільнення Залужного хтось виграє. Його ім'я Володимир. Але не Зеленський

Залужний звільнений. Найбільша помилка з часів повномасштабного вторгнення зроблена. Удар по стійкості нанесено. Власними руками. Коли між власними політичними амбіціями і державою ти обираєш власні політичні амбіції, то ти не тільки створюєш ризики для держави, але й руйнуєш будь-яке своє політичне майбутнє

На жаль, саме таким був рецепт поразки України в усіх попередніх війнах з росією. На жаль, саме так поводитись українські очільники 100-ліття тому. І ключове тут не чиїсь політичні амбіції, бо це власне персональна проблема, а ризики, які створюються для держави. Для стійкості країни під час війни за виживання. Коли, здавалося б, будь-які політичні ревнощі і амбіції мають відходити на другий план. Принаймні для відповідальних державних діячів.

І, звісно, ніякого Майдану зараз не буде. Бо Майдан творять громадяни, а відповідальні громадяни розуміють, що будь-яка смута неприпустима під час війни. І звісно ми не можемо дозволити собі військову хунту. Проте звільнення Залужного створює ряд ризиків, які будуть впливати на країну в середньостроковій і довгостроковій перспективі. Бо під час тривалої війни, на тлі втоми, важливо, щоб армія мала на чолі очільника, якому довіряє. І таким був Залужний. Бо попереду багато складних місяців, коли нас чекає кропітка робота і багато втрат, і не буде див. Буве багато рішень, які будуть викликати сумніви. І треба, щоб через всю війну армія пройшла із високим рівнем довіри до тих, хто ці рішення приймає.

І в цей момент не дуже розумно звільнити людину із довірою і брати всю відповідальність на тлі підірваної довіри до себе. Відповідальність за поразки, бо суспільство чекає на беззастережну перемогу і будь-який результат, що може буде досягнуто, буде сприйнято як недостатній. За компроміси, бо всі війни закінчуються домовленостями, навіть якщо вони не укладаються прямо між ворогуючими сторонами. І все через політичні ревнощі. Власне, якщо країна втримається, якщо це не підірве спроможність України тримати удар, то такий крок точно робить Залужного фаворитом будь-яких наступних президентських виборів. Тим більше, що це вже створює образ мученика, який так полюбляють українці.

Це емоційне, а не раціональне рішення. Емоційне рішення, яке країна не може собі дозволити. В результаті, це не тільки несе ризики для країни, але й деструктивне по відношенню до політичного майбутнього Зеленського. Нівелюючи все те важливе, що було зроблено особисто Зеленським у перший рік війни.

І так, Зеленський має юридично право звільнити Залужного. І він цим правом скористався. Але окрім легальності є ще поняття легітимності? Чи є таке рішення легітимним в очах суспільства? Особливо тоді, коли відомо, що це рішення стало результатом не професійних суперечок, а політичних ревнощів? Питання риторичне. І так, конфлікти між Зеленським і Залужним створювали занадто токсичну атмосферу і не сприяли ефективній роботі Збройних сил. Але завжди були два виходи. Не тільки поганий, який було обрано. Але й дорослий. Коли люди наступають на горло своїм бажанням і емоціям. Беруть себе в руки. І до кінця війни працюють. Стримуючи емоції. На жаль, у цій кімнаті не знайшлося достатньо дорослих людей. На жаль, розумне рішення не було прийнято.

І так, якби я був російським агентом впливу, то за останні кілька місяців мені вдалося б майже неможливо. Одночасно викликати протистояння влади з журналістами, бізнесом, а тепер і з військовими. Не вистачає тільки політичних репресій. Атака на журналістів, атака на бізнес, звільнення військового з найбільшим кредитом довіри. І це на тлі втоми суспільства і необхідності збереження підтримки наших західних партнерів. Бінго.

Коли в кінці 2023 року суспільство потрапило у психологічну яму, були побоювання, що люди почнуть робити щось, що буде шкодити державі. Суспільство витримало. Суспільство проявило зрілість. Але виявилось, що хвилюватися треба було не про суспільство.

Від звільнення Залужного хтось виграє. Його ім'я Володимир. Але не Зеленський.

Сьогодні ми всі в Україні програли. Виграв тільки путін. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Андрій РУДАКОВ – боєць із міста Володимира;
Сергій КУДЕЛЯ – боєць із села Заболотці Луцького району;
Роман МИГДАЛЬ – боєць із села Підгайці Луцького району;
Олег ВАСЕВИЧ – боєць із села Луків, що на Рожищенщині;
Микола ФАЛЬЧУК – боєць із села Матейки, що на Маневиччині;
Віктор КАЛІНОВСЬКИЙ – боєць із селища

Благодатне Володимирського району;
Валентин БУГАЙЧУК – боєць із міста Луцька;
Роман КОНДРАТЮК – боєць із міста Ковеля;
Іван СОЛОВЕЙ – боєць із села Привітне, що на Локачинщині;
Олександр БОНДАРУК – боєць із села Залісся, що на Шаччині;
Микола ДЕРКАЧ – боєць із села Бузаки Камінь-Ка-

ширського району;
Вадим КОВАЛЬЧУК – боєць із міста Ковеля;
Микола ТРАЧУК – боєць із села Соснина, що на Іваничівщині;
Олександр ГРИЦЮК – боєць із села Кияж, що на Рожищенщині;
Сергій ГАВРУК – боєць із міста Луцька;
Юрій ФІЛЮК – боєць із міста Каменя-Каширського;
Віталій КОЛОШВА – боєць із села Тельчі,

що на Маневиччині;
Олег СОКОЛЮК – боєць із села Озеро, що на Ківерцівщині;
Ігор МОЧАЛОВ – боєць із міста Нововолинська;
Іван ПРИТОЛЮК – боєць із села Прилуцьке Луцького району;
Сергій САХАРУК – боєць із села Вишнів, що на Любомльщині;
Юрій ЛОЗИЦЬКИЙ – боєць із села Романівка Луцького району.

8 лютого Президент Володимир Зеленський звільнив Валерія Залужного з посади Головнокомандувача Збройних сил України. А 9 лютого присвоїв йому звання Героя України. Потім вивів його зі складу РНБО та Ставки Верховного Головнокомандувача.

Станом на січень 2024 року 77% опитаних росіян підтримують війну рф проти України. Водночас 16% виступили проти агресії, ще 8% вагаються з відповіддю. При цьому 52% респондентів підтримують ідею мирних переговорів, а 40% – ні. Такі дані «Левада-центру».

За даними опозиційної непальської депутатки Бімали Рай Паудьял, росія завербувала для участі у війні проти України близько 15 тисяч громадян Непалу. Їм платять щонайменше 2 тисячі доларів зарплати на місяць. Уряд Непалу заявляє, що близько 200 його громадян воюють на боці російської армії.

Якщо на початку повномасштабного вторгнення в Україну було 20,5 тис. укриттів, то зараз їх – 60,5 тис. Про це повідомили в ДСНС України.

■ Прямая мова**Залужний про Героя України: «Це Ваша нагорода, бо саме ви – справжні Герої!»****Найяскравіші за тиждень думки і цитати**

Валерій ЗАЛУЖНИЙ, ексголова командувач ЗСУ, про отримання після відставки звання Героя України:

«Для мене велика честь отримати звання Героя України. Честь і Відповідальність. Як я відчуваю перед кожним захисником і захисницею України, незважаючи на те, що зараз не обіймаю посади. Це Ваша нагорода, бо саме Ви – справжні Герої! З відданістю і вдячністю служу і служитиму Українському народові!».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про пріоритет на цей рік:

«Від початку року й по цей час збито вже 359 «шахедів». Влучність наших захисників неба, робота РЕБ, підтримка кожного з наших партнерів щодо повітряного щита – це буквально порятують життів. Працюємо, щоб додати більше ефективності нашим мобільним вогневим групам та щоб ще більше регіонів України отримали захисні системи РЕБ. Це – один із ключових пріоритетів року».

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент, подякував Головнокомандувачу ЗСУ Валерію Залужному, якого відправив у відставку Президент Володимир Зеленський:

«Генерал, який врятував Україну в найважчий момент нашої історії. Генерал найбільших українських перемог. Генерал номер один Збройних сил України. Честь і щира повага. Дякуємо, пане Генерале!».

Валерій ПЕКАР, викладач, громадський діяч, закликав не хейтити нових командирів нашої армії:

«Ви не допомагаєте своїй країні, поливаючи брудом нових командувачів ЗСУ чи закликаючи до нової революції. Це не робить країну сильнішою і стійкішою. Нічого позитивного таким способом досягти неможливо.

Не треба збільшувати тривогу і хаос навколо себе. І без вас повно людей, які збільшують хаос і тривогу, частина з них сидить у Москві на Луб'янці. Ви не знаєте, яка соломинка стане останньою на спині верблюда, тож зробіть щось, щоб це була не ваша соломинка».

Ян ВАЛЕТОВ, письменник, про те, чи можливе примирення з росією:

«Я не бачу в майбутньому ні прощення, ні співпраці, ні довіри у відносинах із росією, навіть якщо війна закінчиться завтра. Навіть якщо будуть репарації і вибачення з покаяннями. Навіть якщо тисячі й тисячі росіян захочуть поїхати на українські будівництва для відновлення економіки.

Проблема навіть не в тому, що ми не зможемо забути. Колективна пам'ять народів легко коригується пропагандою і часом. Проблема в тому, що зроблене росією забувати не можна. Інакше це обов'язково повториться».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про ахілессову п'яту москвитів:

«Високу професійність москвитів в бою підтверджують всі військові, з якими я спілкуюся. Про чомбиків розказують тільки тилові дурачки і «Марафон». Але є у москвитів і своя ахілессова п'ята. Після 1944 року всі свої війни імперія вела на чужій території. Перший, після Гітлера, удар по території москвитів завдали ми. У них тупо немає досвіду в захисті своєї території від диверсій, ракет, безпілотників. Досвіду захисту інфраструктурних об'єктів у москвитів зараз – нуль. У них є теорія, в якій російське ППО – найсильніше у світі. Але штаб Чорноморського флоту (зруйнований українською ракетою. – Ред.) не дасть збрехати – де та теорія, а де практика!»

Виглядає так, що концентрація на інфраструктурних об'єктах у тилу москвитів може бути панівною тактикою ведення бойових дій у 2024 році».

Марина ДАНИЛЮК-ЯРМОЛАЄВА, журналіст, про відставку Валерія Залужного, який мав довіру у військах та суспільстві:

«Відсьогодні за всі проблеми мобілізації, якоїсь втрати, поразки – відповідає не Залужний. Та й навіть не Сирський (новий Головком. – Ред.), який став заручником ситуації. Відповідальність за всі проблеми несе Зеленський і його улюблений менеджер Єрмак. Тільки вони удвох».

Віктор ТАРАН, публіцист, про інтерв'ю путіна колишньому американському телеведучому Fox News Такеру Карлсону:

«...Фактично, ті самі тези путін говорив у лютому 2022 перед початком повномасштабного вторгнення. Що Київська Русь – це росія, що Україну придумали поляки та австрійський штаб, що лівий берег і Київ – це «исконные русские земли». Що більшість українців відчувають себе росіянами, тому зараз відбувається гібридна громадянська війна.

Але страшніше інше. В його очах й надалі цей фанатичний блиск, яким маніяк чи одержимий дивиться на жертву. Вони не спиняться. Тому нам треба готуватися до подальшого непростого протистояння. Тому, що ця війна екзистенційна – війна за нашу ідентичність і виживання».

Дмитро КУЛЕБА, міністр закордонних справ України, про інтерв'ю путіна Такеру Карлсону:

«Сьогодні ви дозволяєте путіну поширювати свою божевільну пропаганду геноциду, а наступного дня він завдає удару по Харкову, вбивши семеро людей. росіяни спалили живцем паралізованого чоловіка та його дружину, а також цілу родину з п'яти осіб: молодих батьків, їхніх дітей, чотирьох і семи років, і новонародженого. Інтерв'ю з путіним у 2024 році – це все одно, що дати слово Гітлеру в 1944 році. Його потрібно перемогти, а не допомагати поширювати кровожерну брехню».

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Лідер «Європейської Солідарності» передав у дві бригади ДШВ 400 FPV-дронів та комплекс керування.

Порошенко привіз на передову «Мисливців за мос.алями»

Жорсткий снарядний голод змушує українських військових дедалі активніше використовувати FPV-дрони

Ольга СОКОЛОВА

П'ятий Президент Петро Порошенко передав у дві бригади ДШВ FPV-дрони – кожній по 200 штук та комплекс керування. «Moskal hunter» («Мисливець за мос.алями») – написано на упаковці.

Як повідомив Петро Порошенко, на забезпечення дронами військових зараз максимально перенаправлені ресурси з ін-

ших проєктів. «Наша артилерія з труднощами, з обмеженим ресурсом проводить контрбатарейну боротьбу, але зупинити ворога потрібно вже і зараз. Тому поки країна очікує від США рішення щодо забезпечення снарядами нашої артилерії, хлопці просять дрони, дрони і ще раз дрони», – пояснює п'ятий Президент.

За його словами, після до-

ставки 400 дронів десантникам, «Мисливців» буде поставлено також артилеристам та Сухопутним військам.

ДО РЕЧІ

Раніше Порошенко повідомив, що планує цього року передати у війська не менше 29 600 FPV-дронів на суму понад 650 мільйонів гривень. ■

■ Актуально**Уже 100 тисяч військових після боїв можуть відчувати «краплинку дому»**

Цими днями п'ятий Президент України Петро Порошенко із волонтерами ГО «Справа Громад» передали 5 прально-душових комплексів представникам зенітно-ракетних бригад, які захищають небо над українськими містами

Ольга СОКОЛОВА

Загалом цей унікальний проєкт вже «доріс» до 150-ти мобільних модулів, які забезпечують якісні побутові умови для ста тисяч українських військових.

Підрозділи протиповітряної оборони постійно змушені змінювати дислокацію, чергування тут 24 на 7, тому для них мобільні лазні не менш потрібні, ніж на лінії фронту, кажуть бійці.

«У хлопців, які виконують завдання за призначенням, немає можливостей у польових умовах покатися, випрати речі. Ці мобільні лазневі модулі забезпечать це. Це звичайні побутові умови, які хоч трішки їм дадуть якусь краплинку дому», – розповідає представниця під-

Завдяки таким мобільним лазневим комплексам захисники у польових умовах зможуть покатися, випрати речі.

розділу.

«Йде одна лазня на батальйон. У батальйоні в середньому 700–750, до тисячі військовослужбовців. Це більше 100 000 військових на передку вже мали змогу скористатися нашими прально-душовими комплексами. Бо від початку повномасштабного вторгнення ми передали у військи 150 штук», – розповідає Порошенко.

«Ми відправили 74 комплекси в Десантно-штурмові війсь-

ка, завершивши оснащення всіх без винятку десантних бригад. 46 комплексів ми відправили в Сухопутні війська. І сьогодні це наш пріоритет. Додатково йдуть 12 комплексів у Військово-морські сили, в основному це – морська піхота. І сьогодні передаються 5 комплексів для Повітряних сил, це зенітники, бійці протиповітряної оборони, які захищають небо, в тому числі й небо над Києвом», – зазначив п'ятий Президент. ■

За даними Міністерства молоді та спорту, за час дії воєнного стану в Україні, порушуючи вимоги законодавства, прострочили дозволени терміни перебування за кордоном 317 осіб. Серед них футболісти Артем Довбик, Анатолій Трубін, Ілля Забарний, Михайло Мудрик та Артем Громов, які грають у закордонних клубах.

росія завербувала для участі у війні проти України близько 15 тисяч громадян Непалу. Про це повідомила опозиційна непальська депутатка Бімала Рай Падала. Їм платять щонайменше 2 тисячі доларів зарплати на місяць. Уряд Непалу заявляє, що близько 200 його громадян воюють на боці російської армії.

■ **Несподіваний поворот**

Теща замовила прослуховування зятя, бо запідозрила його у зраді

Такі послуги надавали колишній керівник Камінь-Каширського відділу поліції разом з ексколегами

Олена ЛЕЩУК, ТРК «Аверс»

За версією ДБР, колишні правоохоронці використовували незаконні засоби стеження за людьми.

Тепер, як йдеться в сюжеті ТРК «Аверс», кримінальну справу щодо них розглядає Ковельський міськрайонний суд.

«Організував цю злочинну групу експрацівник правоохоронного органу, який заснував детективне агентство. До її складу він залучив двох колишніх правоохоронців та одного діючого – начальника сектору одного з районних відділів поліції. Діяли вони на Волині з травня до вересня 2022 року», – прокоментувала речниця теруправління ДБР у Львові Тетяна Муравель.

На сайті судової влади оприлюднено список обвинувачених. Там фігурує екскерівник Камінь-Каширського райвідділу поліції Валентин Чих. Свого часу він керував полісьменами і в Луцькому районі. Також обвинуваченими є Олександр Півень, Олександр Кривош та Артем Новосад.

■ **Кримінальне читиво**

Чоловік підірвав гранату в будинку та вбив батька співмешканки

Зловмиснику загрожує довічне ув'язнення

Ліна ВОГОНЬ

39-річного жителя колишнього Корецького району на Рівненщині судитимуть за скоєння особливо тяжких злочинів.

Так, 19 серпня 2023 року у селі Залізниця чоловік у стані алкогольного сп'яніння влаштував конфлікт. Закінчити його він вирішив за допомогою оборонної осколкової ручної гранати Ф-1. Від'єднавши кільце запобіжної чеки, привів гранату у бойову готовність і кинув на підлогу у кімнату, де знаходилися його цивільна дружина з батьком.

Унаслідок вибуху отримані 59-річним господарем помешкання травми виявилися несумісні з життям – він загинув на місці, а 38-річну жінку із осколковими пораненнями госпіталізували.

Під час огляду місця події слідчо-оперативна група також виявила та вилучила багнет-ніж.

Зловмисника затримали в порядку статті 208 КПК та повідомили про підозру у закінченому замаху на умисне вбивство двох осіб за ч.2 ст.15, п.1 ч.2 ст. 115, умисному вбивстві за ч.1 ст. 115 та незаконному поводженні з боеприпасами та нелегальною зброєю за частинами 1, 2 статті 263 Кримінального кодексу України.

На період досудового розслідування він перебував під вартою.

Зловмисник свою вину визнав і співпрацював зі слідством. Утім, обставина, яка обтяжує покарання – вчинення кримінального правопорушення у стані алкогольного сп'яніння. Максимальне покарання, яке передбачене санкціями статті, – довічне ув'язнення. ■

Фотоколлаж із сайту rbc.ua.

Тепер вся область дізналася, що детективи є не лише у фільмах.

«Компанія колишніх копів незаконно та самовільно встановлювала на машини GPS-трекери, засоби прослуховування, а правоохоронець, який мав доступ до закритих баз даних, отримував інформацію звідти.»

Компанія колишніх копів незаконно та самовільно встановлювала на машини GPS-трекери, засоби прослуховування, а правоохоронець, який мав доступ до закритих баз даних, отримував інформацію звідти. Мовляв, формували досьє, які потім продавали клієнтам. Замовляли такі послуги і місцеві жителі.

Наприклад, теща замовила стеження за зятем, якого підозрювала у зраді. Керівник громадської організації просив простежити за водіями, чи вони довозять майно до місця призначення,

зібрати про них інформацію. Також зверталися з проханням розшукати боржників.

Оплата за такі послуги була різною залежно від того, яку інформацію потрібно було зібрати. Наприклад, 100 доларів могла коштувати конфіденційна інформація, отримана з баз даних правоохоронних органів, а проведення спостереження з використанням технічних засобів стеження могло коштувати і близько однієї тисячі доларів.

Один із фігурантів детективної історії відбувся адмінкою. Мовляв, він був

на чергуванні й не знав, що під його паролем хтось витягнув інформацію.

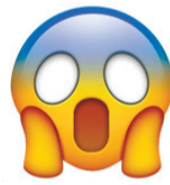
Чотирьом іншим колишнім копам світить кримінал.

Організатора та учасників обвинувачують за різними статтями, зокрема в несанкціонованому збуті інформації з обмеженим доступом, незаконному збиранні конфіденційної інформації про особу. Ця справа вже розглядається в суді, який ухвалить вирок стосовно цієї групи.

У випадку доведення вини фігурантам загрожує ув'язнення. Справу розглядає у відкритому судовому засіданні суддя Ковельського міськрайонного суду Олексій Шишин. Наступне судове засідання призначене на 7 березня о 10:00. ■

■ **От сволота!**

Пробрався в дім і збезчестив 16-річну дівчину

За процесуального керівництва прокурорів Ковельської окружної прокуратури 26-річному жителю одного із сіл Ковельського району повідомлено про підозру у незаконному проникненні до житла, заподіяння тілесних ушкоджень неповнолітній та її зґвалтуванні (ч. 1 ст. 162, ч. 1 ст. 125, ч. 3 ст. 152 КК України)

Наталка МУРАХЕВИЧ, пресслужба обласної прокуратури

Слідство встановило, що пізно увечері 4 лютого 2024 року нетверезий молодик незаконно проник у сусідське житло, зайшов у кімнату 16-річної дівчини, яка спала, та долаючи опір і заподіяючи тілесних ушкоджень, зґвалтував.

Галицький районний суд Львова відмовив Ірині Фаріон (на фото) у поновленні на посаді професора кафедри української мови Інституту гуманітарних наук Національного університету «Львівська політехніка».

Мовознавицю та екснардепку звільнили після того, як вона в інтерв'ю журналістці Яніні Соколовій сказала, що не вважає українцями тих захисників, які розмовляють російською. До речі, Ірина Фаріон нещодавно назвала Луцьк «найукраїнськішим містом», бо за три дні гостювання в обласному центрі Волині, не почула жодного російського слова: «Львів впав як столиця націоналізму».

Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Досудове розслідування здійснює Ковельське РУП ГУНП в області.

Згідно із санкцією ч. 3 ст. 152 КК України, зґвалтування неповнолітньої особи карається позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років. ■

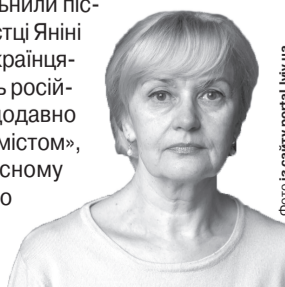

Фото із сайту portal.lviv.ua.

Погляд

Катерина ЗУБЧУК
заслужений журналіст України

«Оплески тим, хто народився у 50-х – 60-х роках і живе до теперішнього часу!»

Якось «зачепилася» за ці слова в мережі й подумала: а що вже говорити про моїх ровесників і старших, котрі прийшли у цей світ під час Другої світової війни чи через кілька літ після її закінчення й тепер ще топчуть життєву стежку

«Тут про нас пишуть. Смішно, страшно, але дуже захоплююче!» – так прокоментував хтось дослідження про тих, хто народився у 50-х – 60-х роках ХХ століття, й розмістив його у фейсбуці. Таке важко пропустити. Отже йдеться про тих, хто навчався у сімдесятих, одружувався й виходив заміж у вісімдесяті, працював у вісімдесяті – дев'яності, а багато хто працює і до сьогодні. Зазначається, як у них змінювався світогляд, як вони прозрівали, дивувалися й не здавалися, починаючи з 1990-х – до 2020-х, як пережили сім різних десятиліть, два різні століття і стільки ж різних тисячоліть.

Ну а далі вже про те, як пройшли шлях від відсутності домашнього телефона, а потім від апарата на тумбочці у передпокої – до смартфона у кожного в руках, від діафільмів та слайд-шоу – до Youtube, від вінілових платівок до онлайн музики, а також від рукописних листів до електронної пошти, соціальних мереж, при них з'явилися перші комп'ютери. Не залишилося поза увагою, як ці «п'ятидесятники» одягалися, їздили на автомобілях із ручним приводом, мали аналогове дитинство й цифрове доросле життя... Одне слово, йдеться про «покоління, котре сміливо можна назвати «Особливим!», яке «адаптувалося до будь-яких змін», тож «оплески всім, хто народився у 50-х – 60-х роках і живе до теперішнього часу!».

Прочитала це справді цікаве своєрідне дослідження і подумала, що чомусь випали, як мовиться, з поля зору ті, хто народився у 1940-х. А ми ж є! Ще є... Й як на те пішло, то які вже оплески (мабуть, бурхливі) мають лунати тим, хто прийшов у цей світ у роки Другої світової війни чи через кілька літ після її закінчення й дотепер топче життєву стежку. Й навіть примудряється ще працювати, принаймні на городі, бо, на жаль (а, може, на щастя) за довге своє життя так і не навчився жити без роботи.

Буду говорити про своє покоління, яке не знає війни (ми навіть не маємо статусу «дитини війни»), але і змалку, і в підлітковому віці сповна відчули на собі, яким було повенне життя. Правда, це я сьогодні розумію, що ми жили в тісноті, статки в сім'ї були, м'яко кажучи, слабенькі. А тоді про це й не задумувалася, бо всі родини, а особливо багатодітні, як і наша, були в однакових умовах – розкошів ніхто не мав. Тому-то й досі не перестаю дивуватися чи навіть захоплюватися тим, як мамі вдавалося фантазувати, аби нас нагодувати, маючи на хазяйстві лише картоплю, до якої не завжди знаходилося сало. «Сьогодні у нас буде суп із вітром», – казала вона, й ми вже знали, що в хаті того дня не було навіть олії. Мама роздушувала качалкою жменьку льону й кидала його в каструлю – це й була зажарка.

Не раз, бувало, вже в дорослому житті силкувалася згадати свої перші іграшки. Крім саморобної маленької ляльки з тряпок, платтячко для якої допомагала змайструвати старша сестра, нічого не запам'яталося. Справжню ляльку, яка закривала очі, а коли її нахилити, то вона видавала слово «мама», я побачила вже тоді, як народилася наша наймолодша сестричка. А це було вже після 1953-го.

Добре пам'ятаю, як до кінця світу залишалося 43 роки. Це був 1957-й. Мені – десять літ. З однокласницями ми не раз обговорювали, певно ж, почуте від дорослих: у 2000-му мав настати восьмою кінець. Звичайно, тоді й гадки не було, що, проживши вже чимале життя, так само чекатиму 2012-й, коли теж мав бути кінець світу, навіть із точною датою. Тільки цього разу вже разом із телеканалами, які повідомляли, що дехто з багатіїв буде... бункер для порятунку. Та от науковці взяли і скасували кінець світу, заявивши, що «21 грудня 2012 року не стане кінцем для людства, проте в цей день буде чергове зимове сонцестояння».

Ми жили довгий час при газовій лампі – і при такому освітленні мама вишивала, ткала, а ми вчили уроки, сприймаючи як належне. Це пригадувалося торік, зокрема взимку, коли періодично вимикали світло, бо енергосистема країни не витримувала навантаження (такі корективи внесла, на жаль, путінська війна). Тоді в квартирі на якийсь час життя завмирало. Мовчав телевізор і мобілка не виручала, бо не працював вай-фай. Якщо вже про мобілку говорити, то це те, без чого, як мені здавалося на початку 2000-х, я вже спокійно обійдуся. Тож коли дочка купила мені перший мобільний телефон, то я сприйняла це ледве не в штики. Мовляв, для чого – жила ж стільки літ якось без нього. Тепер, здавши це, можна тільки посміхнутися, бо без мобільного телефона вже, як без рук...

Звичайно, пройшовшись по всіх пунктиках життя людей, на долю яких випало сім (чи майже вісім, а то й іще більше) різних десятиліть, два різні століття і стільки ж тисячоліть, кожен пригадає щось своє. ■

Пульс тижня**У Луцьку від чадного газу задихнулися чоловік і дружина**

Нещасний випадок трапився на вулиці Львівській

Соломія МУЗИЧКО

До Служби порятунку «101» надійшло повідомлення від працівника поліції про те, що на поверсі житлового багатоповерхового будинку відчувається запах диму. На місце події було направлено чергове відділення 2-ї Державної пожежно-рятувальної частини з обласного центру.

Рятувальники, прибувши до місця виклику оглянули під'їзд та за допомогою спеціального інструменту відкрили двері квартири. В помешканні працівники поліції виявили тіла двох 50-річних людей без ознак життя, сліди горіння були відсутні.

На місці трагедії також працювала аварійна газова служба, працівники якої за допомогою спеціальних приладів вимірювання встановили наявність в квартирі чадного газу. ■

Пограбував на зупинці громадського транспорту

У Луцьку на зупинці, що на проспекті Відродження, невідомий вихопив із рук 57-річного лучанина мобільний телефон і втік. Постраждалий звернувся за допомогою до поліції

Соломія МУЗИЧКО

Оперативники спільно із співробітниками сектору кримінального аналізу Луцького районного управління поліції встановили, що кримінальне правопорушення скоїв раніше судимий 36-річний житель обласного центру. Його затримали у порядку ст. 208 Кримінального процесуального кодексу України, телефон вилучили. Зловмисникові загрожує від семи до десяти років позбавлення волі. ■

Наступних 6 років та 6 місяців чоловік проведе за ґратами

Суд визнав 29-річного жителя Луцька винуватим у неодноразовому придбанні, зберіганні та збуті психотропних речовин, а також у незаконному поводженні з бойовими припасами (ч.ч. 1, 2 ст. 307, ч. 1 ст. 263 КК України)

Соломія МУЗИЧКО

У серпні 2023 року правоохоронці задокументували факт передачі чоловіком іншому громадянину оборонної осколкової гранати Ф-1, яку він перед тим незаконно придбав та зберігав. Упродовж червня – серпня минулого року у Луцьку були задокументовані факти збуту злочинцем амфетаміну. Готові до збуту психотропи у великих розмірах вилучили і під час санкціонованого судом обшуку оселі лучанина. За збут психотропів та незаконні дії з боєприпасами чоловік отримав 6 років та 6 місяців позбавлення волі з конфіскацією майна. ■

Лучанин врятував життя сусіда під час пожежі

Під час пожежі на вулиці Гребінки в обласному центрі Волині, ще до прибуття пожежно-рятувальних підрозділів, Андрій Миколайчук виніс сусіда з його оселі й підручними засобами загасив полум'я, що охопило матрац і хатні речі

Соломія МУЗИЧКО

За мужність, відвагу та сміливі дії, проявлені під час пожежі і порятунку людини, чоловік був відзначений почесною нагородою, а саме – Подякою рятувальників. ■

Шок!**Віряни церкви московського патріархату не відчинили храму для поховання полеглого Воїна**

Шокуючий випадок стався в Луцькому районі

Юрій ЖУК

Загиблого Воїна Дмитра Слесарука, мешканця села Діброва Підгайцівської громади, 10 лютого зустріли у його рідному селі. На жаль, місцева церква була зачинена вірянами мп, тож відспівували Героя у Ківерцях.

Декан Успенського округу Луцького районного деканату протоіерей Андрій Мовчанюк у фейсбуці звернувся до духовенства і мирян московського патріархату.

«Тож чому досі йде поділ на «своїх» і «чужих»? Чому шана Герою віддається не належно? – ставить болочі питання душпастир. – Хіба заповідь Господня «Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх» (Ін. 15:13) не для всіх одна? Хіба Герой життя віддає тільки за «своїх»? Чому у вас є «свої» та «чужі»?

«Дорогі прихожани! Ви чуєте проповідь своїх священ-

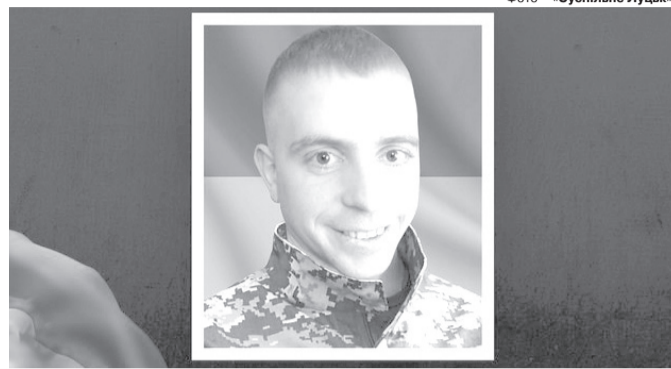

Фото – «Суспільне Луцьк».

А 29-річний Дмитро Слесарук віддав своє молоде життя насамперед за мирне небо над його селом...

«Хіба молодий Воїн, цвіт нації, 27-річний Герой не заслужив бути відспіваним у себе вдома [у своєму селі]? Хіба він для когось «не свій»?»

ників. Чи сходиться їх слово з життям? Чи так Господь вчив? Чи до цього закликав? Чому храм у селі, в якому жив Герой, зачинений? Скільки це буде тривати? Чому Україна як незалежна держава не може мати свою Церкву, як інші країни? Чому церква упц мп забороняє своїх священників,

які перейшли в ПЦУ, а єпархії на окупованих територіях, які перейшли в рпц під кривавого «патріарха» кирила, – ні? Скільки ще будемо служити москві?... Хіба молодий Воїн, цвіт нації, 27-річний Герой не заслужив бути відспіваним у себе вдома [у своєму селі]? Хіба він для когось «не свій»?»

Зверніть увагу!

У Волинській області віднедавна почалося тестове мовлення телемережі МХ-7. Це безоплатний додатковий пакет каналів цифрового ефірного телебачення

Лілія БОЙКО, представник Національної ради у Волинській області

На відміну від наявного цифрового телебачення, ця мережа:

- транслюється на хвилях метрового діапазону, які краще огинають перешкоди;
- спеціально спроектована, щоб покрити території, де були проблеми з прийомом телесигналу, особливо в прикордонні.

Для кого потрібна телемережа МХ-7? Перш за все, для тих, хто хоче користуватися цифровим наземним ТБ, але зараз має проблеми з прийомом сигналу наявної мережі.

Державна цифрова телемережа МХ-7:**що це та як підключитися**

«У віддалених населених пунктах краще використовувати антени зовнішні. І монтувати їх якнайвище.»

Щоб прийняти сигнал телемережі, потрібні:

- власне телевізор;
- тюнер DVB-T2 (вбудовані у більшість сучасних телеприймачів; для телевізора старої моделі може знадобитися окремий тюнер-приставка);
- телеантена (зовнішня чи внутрішня).

Якщо ви зараз користуєтеся цифровим ефірним телебаченням, але сигнал слабкий та/чи часто пропадає – спробуйте підключитися до телемережі МХ-7.

Для цього просто запустіть режим автопошуку каналів у меню

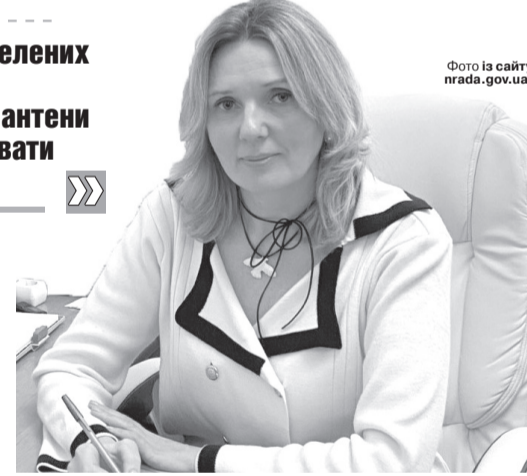

Фото із сайту nrada.gov.ua.

«Дивіться наше – українське!»

тюнера (якщо він окремий) чи телевізора. Як саме це зробити – вказано в інструкції до вашої моделі обладнання.

Якщо все вийде, у вас на телевізорі додатково з'являться канали мережі МХ-7. Наразі їх 7. Оскільки мережа працює у тестовому режимі, їхній перелік та кіль-

кість з часом можуть змінюватися.

Найкраще для прийому телесигналу МХ-7 підійде антена метрового діапазону.

Це, наприклад, старі антени для прийому аналогового ТБ, які у багатьох збереглися.

Також підходять вседіапазонні антени, які багато хто вико-

– звертається отець Андрій до прихильників московського патріархату в Діброві.

Довідково:

5 лютого у Підгайцівській громаді офіційно підтвердили загибель військовослужбовця із села Діброва Дмитра Слесарука, якого раніше вважали зниклим безвісти.

Зв'язок із 29-річним навідником десантно-штурмового взводу обірвався 2 червня 2022 року в Ізюмському районі на Харківщині.

P.S. З ВІДГУКІВ ПІД ПОВІДОМЛЕННЯМ:

Тайсія Казмірук: «А односельчани воїна – що? Це їхній храм, а не священника мп? За що та дитина загинула, скільки той руський мір буде колотити людей, а люди, як вівці, бездумні і байдужі...»

Марія Норева: «Царство Небесне Воїну. Прихожани і «священники» мп гріха не бояться – ставлять себе вище всіх.

Та Бог все бачить і воздасть по заслугах: як не їм, то їхнім дітям, внукам. Потім плакатимуть: «Чому так, чому це сталося зі мною, моїми дітьми, внуками?...». Треба бути людьми, просто бути людьми, а не...».

P.S. А на кого працює місцева влада? Чи її вже в Луцькому районі і загалом на Волині нема? А де поділася СБУ? ■

ристовував для прийому цифрового ТБ раніше. Наприклад, так звані «польські», дуже поширені у домогосподарствах.

На практиці, на невеликій відстані від передавача, сигнал можна прийняти і на дециметрові антени, а також на примітивні штиркові.

Чим далі від телевежі і чим більше перешкод на шляху до неї, тим гірший буде прийом на внутрішню антену, незалежно від її типу. У віддалених населених пунктах краще використовувати антени зовнішні. І монтувати їх якнайвище.

Тюнер має бути стандарту DVB-T2. Якщо купуєте тюнер – переконайтеся, що його вихідні роз'єми підходять до вхідних роз'ємів вашого телевізора. В іншому випадку конкретна модель тюнера та його ціна не мають значення, вони можуть впливати лише на додаткові функції, а не на прийом теле-сигналу. ■

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

На 88-му році життя, після тривалої важкої хвороби, відійшла у Вічність

РЯБКО

Віра Давидівна,

довгорічний секретар Луцького Хрестовоздвиженського братства (відроджене). Майже все своє життя у професійній

діяльності вона присвятила педагогічній роботі, вихованню молодого покоління. Після виходу на пенсію і смерті свого чоловіка, заступника голови Братства Степана Петровича, стала членом нашої організації, продовжила його

справу. Її обрали секретарем Братства. Активна, ініціативна, діяльна, Віра Давидівна щиро віддавала роботу, займалася організаційною та благодійною діяльністю, сприяла становленню УПЦКП та ПЦУ, відзначена

Благословенними грамотами владик. Виховала двох дітей, двох онуків, один із яких зі зброєю в руках захищає Україну.

Світла пам'ять про Віру Давидівну залишилася у наших серцях. Рідним наше глибоке співчуття.

Колектив Братства.

Офіційно

Фото з фейсбук-сторінки 100-ої окремої бригади Сил територіальної оборони ЗСУ.

«Брате-волинянине (так само сестро-волинянко!), ставай одним (одною) із нас – і ти про це не пошкодуєш!»

Яких спеціальностей терміново потребує Волинська 100-та обр

За майже рік виконання бойових завдань на сході України «сотка» не втратила жодної позиції і не зробила жодного кроку назад

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

100-та обр запрошує земляків-волинян на службу в підрозділах бригади.

Сьогодні у тебе є шанс стати військовим і з гідністю виконувати свій конституційний обов'язок щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України – і при цьому служити в одній із краєвих бригад Збройних

«Бійцям 100-ої обр багато разів було дуже і дуже складно – проте жодного разу не було соромно.»

сил України, в якій цінують і поважають кожного бійця! За майже рік виконання бойових завдань на сході

України «сотка» не втратила жодної позиції і не зробила жодного кроку назад. Водночас, втрати серед нашого особового складу є на порядок меншими, ніж у інших підрозділах.

Бійцям 100-ої обр багато разів було дуже і дуже складно – проте жодного разу не було соромно.

Усе це аж ніяк не випадковість – за успішністю «сотки» стоїть кропітка робота командування та

управління бригади, командирів підрозділів, кожного і кожної, хто служить у наших лавах. Протягом двох років ми стали не просто ідеально злагодженим механізмом, – ми стали великою і дружньою військовою родиною, в якій кожен військовослужбовець почуватися впевнено.

Брате-волинянине (так само сестро-волинянко!), ставай одним (одною) із нас – і ти про це не пошкодуєш!

Нам, зокрема, потрібні: кваліфіковані ІТ-спеціалісти, фахівці у сфері інтернету та мобільних операторів, фахівці з побудови локальних (релейних) інтернет-мереж, програмісти, майстри з ремонту телерадіоапаратури, радіоаматори, електрики, зв'язківці, автослюсарі, водії.

Перевага надається особам із досвідом військової служби.

Докладна інформація щодо умов проходження служби, грошового забезпечення та інструкції до подальших дій за телефоном **0931933673** і також (WhatsApp, Signal):

© 0993171716 (Михайло Вікторович);

© 0505169635 (Валерій В'ячеславович);

© 0681723406 (Володимир Володимирович).

Це наша Волинська бригада – тож йди до своїх! Навчимо, підтримаємо – і вже разом впевнено крокуватимемо до Перемоги! ■

Пульс тижня

Депутат-утікач надіслав заяву про складення повноважень

Черговий скандал у місті Володимирі

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Колишній директор КП «Володимиртепло» та депутат міської ради Сергій Коба надіслав заяву про складення депутатських повноважень. Заяву, датовану 12 лютого, Сергій Коба надіслав електронним листом на пошту Володимирської міської ради.

Про це на брифінгу 13 лютого повідомив міський голова Ігор Пальонка.

У заяві чоловік виявив намір скласти повноваження депутата Володимирської міської ради, обраним за списком політичної партії «Сила і Честь».

Як зазначив мер, заяву розглянуть на найближчій сесії, яка відбудеться 28 лютого.

Як відомо, Сергій Коба звільнився з посади керівника комунального підприємства «Володимиртепло», яке очолював понад 6 років. У вересні він поїхав у закордонне відрядження та не повернувся. ■

За побачення у в'язниці жінка може отримати 10 років

Принесла коханому... опіум

Наталка НЕКОЗ

Днями, оперуповноважені сектору кримінальної поліції відділення поліції №1 (селище Маневичі) Камінь-Каширського РВП спільно з працівниками Маневицької виправної колонії виявили та вилучили у жительки Черкаської області, яка приїхала до одного із засуджених на довгострокове побачення, таблетки бупренорфіну (синтетичний лікарський засіб, що належить до групи опіїодних анальгетиків. – Ред.).

Як повідомляє Камінь-Каширський відділ поліції, зловмисницю затримали за ст. 208 КПК України – їй загрожує від 6 до 10 років позбавлення волі. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + 20 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги – **100 грн** + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 25 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формаки, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова ру-

бані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

● Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли під

розбір. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

● Виготовляємо та продаємо кольорові металеві штахети шириною 10, 11 та 13 см. Великий вибір кольорів, матові, глянцеві, під золотий та темний дуб, парпети на фундамент, шапки на стовпчики. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.

● Виготовляємо труби різних діаметрів від 80 до 300 мм. До котлів, буржуйок, камінів

та теплиць. З чорного та оцинкованого металу товщиною 0,50 мм. Коліна 45° та 90°. Ціни виробника. Швидко та якісно. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.

● Продаємо шамотну вогнетривку вживану цеглу для грубок та камінів. Тел. 0679311166.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублений сертифікат (серія ВЛ № 0203468) на право власності на земельну ділянку, виданий Луцького РДА і зареєстрований в книзі реєстрації сертифікатів на право на земельну ділянку (пай), № 618 від 30.06.1997 року на ім'я Ковальчук Сергій Сергійович, вважати втраченими.

● Загублений військовий квиток серія ТП №2496264, виданий на ім'я Поляков Олександр Валерійович, вважати недійсним.

● Загублене тимчасове посвідчення військовозобов'язаного № 0848857, видане на ім'я Редькович Андрій Миколайович, вважати недійсним.

● Загублене тимчасове посвідчення військовозобов'язаного № 282072, видане на ім'я Корнелюк Олександр Леонідович, вважати недійсним.

РОЗШУКУЄМО ПРАЦІВНИКІВ!

СТО у Луцьку запрошує на роботу шиномонтажника, автослюсаря та автоелектрика.
Заробітна плата - 20 000-30 000 грн. Деталі за телефоном +380508220531

ОГОЛОШЕННЯ

Загублений сертифікат (серія ВЛ 007611) на земельну частку (пай), виданий КСП "Нива" Луцького (колишнього Рожищенського) району на підставі розпорядження Рожищенської РДА від 25.06.1996 року за № 208 та зареєстрований у Книзі реєстрації сертифікатів на право на земельну частку (пай) за № 111 від 26.06.1996 року на ім'я Корольчук Ольга Юріївна, вважати недійсним.

РЕКЛАМА

П.П. БУРМАКА Н.П.
Працюємо за попереднім записом.
17, 24 лютого, 2 березня.
ефективне лікування від **АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**
лікування - анонімно www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

У Володимирському районі 52-річний чоловік обікрав дачу 75-річної пенсіонерки. У період з листопада по лютий зловмисник викрав з її дачі у Володимирському районі господарські речі. За крадіжку в умовах воєнного стану передбачено покарання у вигляді позбавлення волі від 5 до 8 років.

У 2023 році український автопарк поповнили 2770 автобусів (включно з мікроавтобусами) – це на 32% більше, ніж у 2022 році. Кількість нової техніки в цьому обсязі становила 1701 одиницю (+86%), а вживаної, що була імпортованою з-за кордону, – 1069 (-10%).

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізані та необрізані, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.

Спеціальний репортаж

Війна обпалила їм крила, але вони на Волині навчилися по-новому літати

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
голови редакції
газети «Волинь»

Редактор (себто я) виходить на сцену, зупиняється і дивиться в зал, де серед глядачів є ті ТОП-8 із внутрішньо переміщених осіб, котрим війна обпалила крила, але, розпочавши далеко від батьківщини життя з чистого аркуша, вони проявили себе у Волинському краї. А додали впевненості їхнім крилам й журналісти «Волині». Олександр Згоранець (я) знає, що йому найважче буде прочитати отой перший абзац, бо не впевнений, як він буде сприйнятий. А далі вже полетить «водичка», навіть «слей»:

«Тому, розпочинаючи роботу над проектом «Проблеми адаптації ВПО у сільських громадах Волинської області» завдяки сприянню Української Асоціації Медіа Бізнесу і Європейського Союзу, ми хотіли, якщо не спростувати цей, на жаль, негативний стереотип про внутрішньо переміщених осіб, то хоча б частково змінити загальноприйнятну думку на прикладах успішної інтеграції переселенців у життя нашого Польського краю...»
Тож редактор (я) уважно дивиться в зал, де стоять майбутні лауреати і... робить паузу. Не наважується зачитати ці перші слова із промови.

«Друзі! — прохання, якщо це Другі!... «Я... ВеЛеО, я ВеЛеО, нікого не водитися со мною...» — раптом заводять пріспів із відомої мультяшною «Пісеньки Водяника» («Я водяною, я водяною, поговорили бьоти со мною...»)... Ніколи не співав, а тут від хвилювання заві!
У залі — здивування, потім — сміх. Навіть дехто починає аплодувати: «Прямо тобі «95-й квартал»».

«Ну хіба не так?... — редактор (я) зупиняється і розводять руками. — Другі, хіба не так? Хіба кожен із вас, зумівши вирватися із пекла війни, не думав уже тут, на Волині: «Поговоріть зі мною, відчуйте мій біль, мою радість, люди...»? Пані Олено Стоїнова, скажіть! Я запрошу вас на сцену...»

... — Мене дуже гарно прийняли на Волині, в селі Буцинь Ковельського району, але все одно уже була зібрана валіза на повернення на Донеччину — невимовно хотілося додому. Це не передавати словами, як сумно за своєю домом, — пані Олена витирає сльозу, а потім каже: — Але після чергового обстрілу Костянтинівки я вирішила: треба забути про «емоданний» настрої і братися до роботи, аби руки не втратили навичок...»

(Про те, яка крута масажистка із Донеччини Олена Стоїнова, газета «Волинь» розповіла в ході проекту у публікації «До масажистки із Донеччини у польському Буцині вже записуються у чергу»).

— І знаєте, після виходу статті у вашій газеті багато нових людей дізналося про мою роботу. Я, чесно, не розраховувала навіть на таку кількість клієнтів. Дякую дуже. А це і вам сертифікат на безплатний сеанс масажу на 4 особи — ви ж людиною у відраження не їдьте, — каже Олена Стоїнова від схвальної оплески у залі. Редактор (я) не знає, що робити. Згадує, що ж має передати «Оскар» — «Крило» пані Олені. Вручає. А диктор, поки переселенка під оплески спускається у зал, характеризує її талант: «Коли спостерігаєш, як Олена працює, то бачиш, що пацієнти, а серед них чимало воїнів, у розмові з нею відкриваються. Без перебільшення — вона ще й психолог добрий».

«Жінка завжди залишається жінкою», — біженка від війни Тетяна Філюк наводить макіяж і перед тим, як занести передплатникам газету «Волинь».

селенка з Краматорська тепер допомагає із Горохова бити ворога» — ми отримали від пані Віри дзвінок, а потім і відео, в якому вона широко подякувала газеті за те, що після публікації коло її знайомств значно розширилося і може перерости в клуб за інтересами чи громадську організацію.

— Кошки-коробочки є — покладемо туди цукерочки, — промовляє своєю чергою ведучий, запрошуючи до мікрофона нового лауреата на статуетку «Крило».

— А я що — рук не маю? Чи вони в мене не з того місяця ростуть? — жартує переселенка з Луганська Наталя Белімова, яка на Волині буквально з нуля розпочала свій цукерковий бізнес, несучи величезний пакуночок із солодощами. — В газеті казала і ще раз тут усім повторю: «Хочеш краще жити — не сиди склавши руки». Записуйте швиденько мій телефон, якщо бажаєте отримати справжній майстер-клас, для читачів і героїв газети «Волинь» буде знижка, — усміхається.

Хоч ми знаємо, якою важкою ціною їй вдалося вибратися з окупованого міста на Луганщині, не кажучи вже про те, як з нуля розпочинати свій цукерковий бізнес. У публікації «В окупованому Старобільську російський прапор на головному флагштоку зривали кілька разів» наша газета розповіла, що цукерки пані Наталя виготовляла на орендованій квартирі на маленькій кухоньці, потім розносила по закладах... І при тому всьому вона ще й вступила на факультет психології одного з українських вишів для здобуття ступеня магістра. Тому «Крило» справді знайшло окрилену Людину!

— Пане редакторе, то що — після хліба, кошків, сиру і цукерок тепер вмикаємо «Варенички мої»? Чи одразу «Волинь мою»? — звертається ведуча.

— «Волинь мою» і «Варенички мої» ми й акапельно засвітаємо, — жартує директорка Грохівського психоневрологічного інтернату Луцького району Юлія Ковальчук.

... — Олександр Олександровичу, — прокидаюся під стукіт у двері. — Тут з УАМБ телефонують і запитують, де наш звіт?

P.S. Усі згадані у ТОП-8 внутрішньо переміщені особи, які особливо проявили себе, розпочавши далеко від батьківщини життя і нову справу з чистого аркуша, які опубліковані фото — реальні, але деякі думки героїв без прямого цитування просто наснилися за робочим столом головному редактору, якого всі ці дні мучив звіт щодо проекту.

... — Олександр Олександровичу, — прокидаюся під стукіт у двері. — Тут з УАМБ телефонують і запитують, де наш звіт?

... — Олександр Олександровичу, — прокидаюся під стукіт у двері. — Тут з УАМБ телефонують і запитують, де наш звіт?

... — Олександр Олександровичу, — прокидаюся під стукіт у двері. — Тут з УАМБ телефонують і запитують, де наш звіт?

ше любешівсько-мариупольські. І ви знаєте чому? Чі, Олександр Олександровичу і Катерині Зубчук...
У цей час на сцену виходить заслужена журналістка України Катерина Зубчук і героїня її матеріалу «Війна змусила бухгалтера мариупольського порту влаштуватися листоношею у Великій Глуші» — Тетяна Філюк («Якогось дня зателефонував мені наш староста й сказав, що не можуть знайти людину, яка б погодилася бути поштарем, вже і газета «Волинь» давала оголошення, то, «можете ви спробуйте?» — розповіла нам пані Тетяна, як завдяки нашій газеті знайшла роботу у віддаленому польському селі).

— Тож, як ви знаєте, я й спробувала. Робота з людьми непроста, але мені подобається... — каже пані Тетяна, отримуючи від нас «Крило». — Ну, а розносючи газету «Волинь», я й натрапила на публікацію моєї вже улюбленої журналістки Катерини Зубчук — «Переселенці з Донеччини разом із журналістами «Волині» ліпили вареники на фронт і співали «Волинь моя...». Це ж мої земляки, подумала. Попросила у пані Катерини телефон Юлі Ковальчук. От ми і скооперувалися — у горихівчан вареники будуть з картоплею і шкварками, а любешівські — із журавлиною...»

Через якусь мить звучать такі трепетні рядки у спільному виконанні всіх присутніх у залі — і кориньчан волинян, і переселенців, які тут знайшли свій прихисток від війни: «Польський краю дорогий, Мені твій був колюшкою. Озер блакитні і сині лісів Для мене стали піснюю (Бачу, редакційні працівники дивляться на редактора (мене), бо він (я) часто у приспіві замість «Волинь моя, Краса моя, Земля моя сонячна...» співав «Волинь-нова, газета моя...»)

... — Олександр Олександровичу, — прокидаюся під стукіт у двері. — Тут з УАМБ телефонують і запитують, де наш звіт?

... — Олександр Олександровичу, — прокидаюся під стукіт у двері. — Тут з УАМБ телефонують і запитують, де наш звіт?

... — Олександр Олександровичу, — прокидаюся під стукіт у двері. — Тут з УАМБ телефонують і запитують, де наш звіт?

... — Олександр Олександровичу, — прокидаюся під стукіт у двері. — Тут з УАМБ телефонують і запитують, де наш звіт?

Переселенець із Донеччини Юрій Ключов: на запитання нашої анкети ствердно відповідає, що хотів би залишитися після війни в Горохові.

... — Я справді відчував себе і Водяником, тобто Водяником по-волинському, як писала Леся Українка у знаменитій «Лісовій пісні»: «Якоюсь міфічною непотрібною людиною, яка тужить за улюбленою справою, — біля мікрофона стоїть знаменитий спортсмен-гіршовик, чемпіон України, Європи і світу Євген Нескреба. — Хотілося тренуватися, а не було чим. У моєї рідній Волновасі, куди одразу полперся ворог, залишили більшість із моїх медалей і нагородноньок. Про гирі я вже мовчу. Ну не будеш же їх везти через пів країни, коли на збори є кілька хвилин і з речей треба було взяти в руки тільки найнеобхідніше... Сумував я тут за своїми спортивними снарядками. І одного дня мені порадили звернутися в газету «Волинь», мовляв, вони і про війну

В газеті казала і ще раз тут усім повторю: «Хочеш краще жити — не сиди склавши руки».

чубом, колишній воїн АТО з Івано-Пілля на Донеччині Сергій Свиріденко тримає в кожній руці по дві великі жовтуваті «шаби».

З початку повномасштабного вторгнення він переїздив на далеку Волинь усім устаткуванням своєї екоферми і 150 кіз. Так, справа на новому місці із розведенням тварин не пішла — «не вистачає кормів і людей для догляду, тому велику частину кіз довелося дорізати», зате волиняни чудово оцінили його крафтові сири. Бо завдяки публікації в газеті про його бізнес («Фермер, який переїздив із Донеччини на Волинь 150 кіз, мусить їх дорізати») дізналася не просто округа на Ківерцівщині, а й вся область — і клієнтів стало більше, що допомагало фермеру вистояти в цей складний час.

... А 72-річна переселенка з Краматорська Віра Швець виходить на сцену зі своїми виробами із паперової лози.

— Це з нової колекції — Пасхальної, чи як тут, на Волині, кажуть, Великодньої, — хвалиться пані Віра. — Якщо тут не продам, — підморгує до ведучого і дивиться потім у зал, — то понесу на ярмарок у Горохів. Копійочка до копійочки — і набиратиме для наших хлопців на передовий фронт.

Буквально через кілька днів під час виходу статті про неї «Пере-

ВИГОТОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ

ЗРОБИТИ ЗАМОВЛЕННЯ ТА ОТРИМАТИ ВСЮ НЕОБХІДНУ ІНФОРМАЦІЮ МОЖЛИВО ЗА ТЕЛЕФОНАМИ: 097 552 86 93 066 052 28 12
pamjat.com.ua
krugelposhta@gmail.com
ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.

* — Публікація підготовлена на знак ПОДЯКИ Українській Асоціації Медіа Бізнесу і Європейському Союзу. Її зміст є виключною відповідальністю редакції газети «Волинь» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.

Пулс тижня**Голова Шацької громади йде на фронт**

Фото: з сайту «People UA»

«Я прийняв непросто, але виважене рішення піти служити».

Сергій Карпук під час засідання 53-ої позачергової сесії селищної ради оголосив про рішення вступити до лав Збройних сил України

Любов ВОЛИНЮК

Свій вольовий намір голова громади прокоментував так:

«Я прийняв непросто, але виважене рішення піти служити».

На сьогодні робота в Шацькій селищній раді налагоджена, всі підрозділи працюють, бюджет громади прийнято. Продовжуємо допомагати Збройним силам України у фінансовому і матеріальному плані, наближаючи Перемогу.

Це рішення було зумовлене тим, що я хочу бути корисним не лише громаді, але й своїй державі у складний воєнний час. Всім дякую! Добра, миру! Разом – до Перемоги!»

Також Сергій Карпук зазначив, що обов'язки голови, відповідно до законодавства, виконуватиме секретар Богдан Тимошук. ■

Нарубав лісу на 150 тисяч гривень

За скоєне чоловікові загрожує до трьох років позбавлення волі

Любов ВОЛИНЮК

Під час патрулювання на службовому автомобілі на території Гуцанського лісництва Ковельського району, поблизу села Миловань, поліцейський офіцер громади виявив чоловіка, який самовільно здійснив порубку лісу. Ним виявився 39-річний житель Ковельського району. Бензопилою правопорушник незаконно зрізав одинадцять дерев породи вільха, чим завдав матеріальної шкоди лісництву на суму понад 150 тис. грн.

Офіцер громади викликав на місце події слідчо-оперативну групу поліції та працівників лісового господарства. Факт незаконної порубки лісу належним чином задокументували, деревину та бензопилу вилучили.

А за матеріалами, що надійшли до Державної екоінспекції у Волинській області від Камінь-Каширського райвідділу поліції, за незаконну порубку дерев порушника рішенням суду оштрафовано на понад 74 тисячі гривень. ■

Невже 425 тисяч гривень пішли коту під хвіст?

У Ковелі за кошти з місцевого бюджету купили автомобіль, який був у міжнародному розшуку

Ліна ВОГОНЬ

Під час державної реєстрації транспортного засобу «Ford Transit» посадовими особами Ковельського комунального підприємства «Добробут» було встановлено, що цей автомобіль перебуває у міжнародному розшуку.

Про це інтернет-виданню «Ковель медіа» стало відомо з власних джерел.

Згідно інформації, яку надав сектор міжнародного поліцейського співробітництва ГУНП у Волинській області, відповідно до бази даних розшукуваних транспортних засобів Генерального секретаріату Інтерполу, автомобіль «Ford Transit» розшукується органами Королівства Норвегія з 7 лютого 2023 року з реєстраційним номерним знаком RK89806.

Комунальне підприємство «Добробут» придбало вищезгаданий вантажний фургон «Ford Transit», 2015 року випуску, за 425 тисяч гривень із ПДВ через електронну систему публічних закупівель Prozorro. Продавцем краденого автомобіля є ТОВ «Роял Делонікс» (м. Дубно Рівненської області). ■

Золоте серце**У пам'ять про сина-Героя України матір подарувала ліцею тренажерний зал**

Фото: з фейсбук-сторінки Ратнівського ліцею №1.

У Ратнівському ліцеї №1 Ковельського району відбулось урочисте відкриття тренажерного залу

Любов ВОЛИНЮК

Створення його ініціювала матір полеглого воїна, випускника ліцею Едуард Камардіна – Оксана Колотюк.

У пам'ять про сина, Героя України, Оксана Володимирівна профінансувала ремонт приміщення та за власні кошти закупила увесь спортивний інвентар, яким обладнали тренажерний зал. Жінка працює медичною сестрою у ліцеї, тут зараз навчаються й двоє молодших її синів. На відкриття завітали: селищний голова Віталій Бірук, заступник селищного голови Олена Антонюк, начальник УГП Ратнівської селищної ради Олександр Денисюк. Віталій Іванович вручив Оксані Колотюк Подяку Ратнівського селищного голови та висловив щире вдячність за патріотизм, стійкість, високий моральний дух і значний

Віднині учні ліцею матимуть змогу покращувати тут свою фізичну підготовку.

«**23-річному Едуарду Камардіну було присвоєно найвищу нагороду – звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка», на жаль, посмертно.**»

особистий внесок у військово-патріотичне виховання молоді та зміцнення матеріально-технічної бази ліцею. Також учні ліцею отримали в подарунок футбольні, во-

лейбольні та баскетбольні м'ячі. Віднині вони матимуть змогу покращувати свою фізичну підготовку, щоб у майбутньому стати справжніми чемпіонами, виборювати

Герой України Едуард Камардін.

перемоги на спортивних аренах, як це робив Едуард Камардін на полі бою.

Едуард Камардін загинув 5 вересня 2022 року під час наступальної операції на межі Миколаївської і Херсонської областей унаслідок танкового обстрілу поблизу селища Тернові Поди на Миколаївщині. Під час бою він особисто евакуював п'ятьох поранених військовослужбовців і надав їм першу медичну допомогу. Також, коригуючи вогонь, знищив ворожий склад. Прикриваючи побратимів, капітан загинув унаслідок ворожого артобстрілу.

23-річному Едуарду Камардіну було присвоєно найвищу нагороду – звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка», на жаль, посмертно.

Вічна шана Герою! ■

Кому – війна, а кому...**На кордоні з Польщею приземлили дрон з наркотиками ціною 13 мільйонів гривень**

Волинські прикордонники затримали трьох зловмисників

Любов ВОЛИНЮК

На околиці одного з прикордонних населених пунктів Ковельщини прикордонники разом із співробітниками СБУ збили квадрокоптер із двома пакунками. Як згодом з'ясувалося, в них знаходилося 22,5 кілограма гашишу вартістю близько 13 мільйонів гривень.

Правоохоронці оперативно встановили трьох осіб, причетних до протиправної діяльності, та провели у них санкціо-

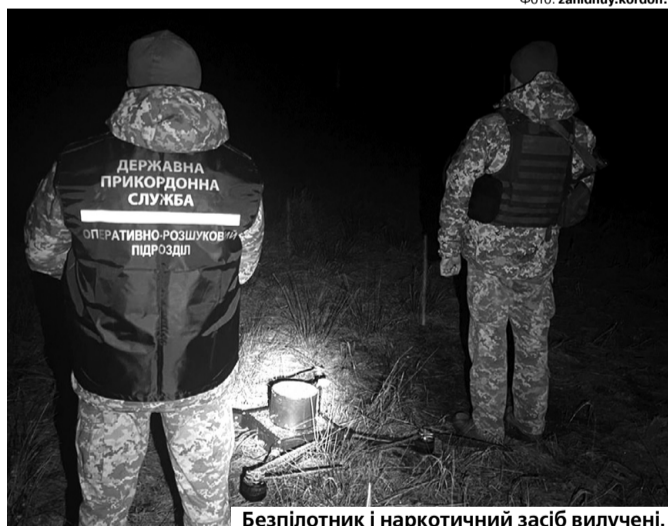

Фото: zahidny.kordon.

Безпілотник і наркотичний засіб вилучені.

вані обшуки. У результаті виявили безпілотники та комплектуючі до них, а та-

кож інші речові докази.

За процесуального керівництва прокурорів

Волинської обласної прокуратури трьом волинянам повідомлено про підозру у вчиненому за попередньою змовою незаконному замаху на контрабанду особливо небезпечного наркотичного засобу в особливо великому розмірі.

Суд обрав усім трьом підозрюваним запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Безпілотник і наркотичний засіб вилучені.

Крім того, правоохоронці вилучили три автомобілі, які контрабандисти використовували для здійснення незаконної обороти.

Обурливо, що у час, коли щодня на Волині «На щиті» повертаються наші Герої, які ціною власного життя захищали східний та південний кордон України, деякі їхні країни думають, як нажитися на північно-західному, зауважує прес-служба Волинського прикордонного загону. ■

Світ із нами**Японці подарували Ковельській лікарні МРТ вартістю в десятки мільйонів гривень**

Обстеження на цьому апараті магнітно-резонансної терапії буде безкоштовним для всіх мешканців громади, які матимуть відповідне електронне направлення

Любов ВОЛИНЮК

Ковельське МТМО – один із 9-ти медичних закладів України (і єдиний на Волині), якому

пощастило потрапити у список тих, що отримують МРТ за спільним проектом Міністерства охорони здоров'я та Японського агентства міжнародного співробітництва (JICA).

Апарат, вартість якого вимірюється десятками мільйонів гривень, Ковельська громада отримує безоплатно. Нині є необхідність збудувати спеціалізоване приміщення для МРТ з конкретними технічними характеристиками,

яке буде відповідати вимогам. Як пояснює мер Ковеля Ігор Чайка, вартість такого будівництва – приблизно 19 мільйонів гривень. Будувавши його за кошти міського бюджету та Ковельського медичного об'єднання. На це ще минулого року передбачили частину коштів у бюджеті.

Адміністрація Ковельського МТМО вже розробляє проект реконструкції будівлі центральної районної лікарні, яка передбачає добудову приміщення на 400 квадратних метри для розміщення МРТ поруч з відділенням реабілітації.

Ігор Чайка також наго-

лошує, що жоден із 9 закуплених Японією для України томографів поки ще не в Україні. Найперші апарати зможуть поставити у нашу країну лише наприкінці квітня – у травні. Друга поставка – червень – липень. Третя – восени.

За словами керівника Ковельського МТМО Валентина Вітра, до 1 квітня медзаклад має завершити проектування. У часові рамки, запевняє генеральний директор, вкладаються. На будівництво треба орієнтовно 3 місяці. Тобто Ковель сподівається отримати МРТ у другій поставці (у червні – липні). ■

■ Крила, обпалені війною

«Нам нема куди вертатися – наш будинок, все обійстя розбомблені» або Інтерв'ю в «непрезентабельному місці»

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

Коли б ми спілкувалися з Тетяною Косолап два роки тому, то наша розмова була б про те, як доля завела дівчинку з села Підцир'я перш у місто В'язьма на Смоленщині, де вона вивчилася на медсестру, а потім – на Херсонщину, де жив її майбутній чоловік Микола. Звичайно, й тепер не могли цих життєвих моментів упустити, аби скласти пазли життєвих доріг. Тож знаю, що зі своїм Миколою жінка познайомилася, коли він був на строковій службі. А посватав її повернувшись із армії. Весілля було в 1990-му – у травні в Підцир'ї (реєстрували шлюб у Камені-Каширському), а в липні, після жнив, бо ж чоловік – механізатор, тож вибирали, коли впорається з роботою, – в Осокорівці. Подружжя виростило двох доньок, старша подарувала двох онуків. Працювала Тетяна в Нововоронцовській районній лікарні, зокрема була медсестрою в хірургії при реанімації. Тому й рано на пенсію вийшла за вислугою літ («у мене більше стажу, як я на світі прожила»). За два роки до великої війни жінка овдовіла. Свекрів, з якими жила сім'я, уже теж не було. Тож коли почалося повномасштабне вторгнення, вона, по суті, була главою родини – їй треба було у якісь вирішальні моменти брати на себе відповідальність.

«10 БЕРЕЗНЯ СТЕПОВІ СЕЛА БУЛИ ВЖЕ ОКУПОВАНИ»

Про 24 лютого 2022 року у Тетяна Косолап такий спогад: – В останні дні новини слухала. Догадувалася чи відчувала, що «щось» буде. Але про таке повномасштабне вторгнення думки, чесно, не допускала. 24-го вранці, коли все почалося, була на роботі. Старша дочка Яна, яка працювала в Херсоні, зателефонувала й про хазайські справи мову завела. «Мам, я куплю шпалери, приїду й кухню нашу поклеїмо, бо така вже страшна» (в будинку своєму ми розпочали ще раніше капітальний ремонт, щоб було під евро, а жили в будиночку-кухні). Я їй на це: «Ти телевизор дивишся?». – «Не... Там кожного дня – одне й те ж. А що сталося?». – «Нічого... У нас просто почалася війна». З Чонгара (останнього села Херсонської області на трасі Харків – Сіверодонецьк). Каховку бомбили, ГЕС захоплювали. 10 березня степові села, що за трасою, яка розділяє наш регіон, були вже окуповані. Мої куми там живуть. В Любимівці. Дзвоню їм: «Що там у вас?». – «А що – тамки ходять...». Не знаю, як було, але чула від людей, що росіяни прийшли й своїми ключами повідкривали ангари й завезли туди боєприпаси. Це підтвердження того, що Херсонщину здали. Все, видно, готувалося заздалегідь.

На роботу у райцентр Тетяна вже їздила через блокпости. Разом з іншими дівчата-

Родина переселенців із Херсонщини вже другий рік живе в хаті, яка дісталася їм від баби Гані.

Тут було гарне, з любов'ю облаштоване обійстя.

ми-односельчанками підсідали в машину, яка возила хліб. Своім транспортом вже мало хто вирушав – «мужиків берегли, бо ж їх росіяни забирали окопи рити». І не трасою добиралася, а степами дорогами, через виноградники, бо там був тільки один блокпост.

– 12 березня, – розповідає жінка, – розстріляли нашу територію на блокпосту перед райцентром. Того дня везли до нас в лікарню поранених – ми їх зашивали й ховали, бо ж така ситуація, що не знати, що буде далі. Мене, буває, питають, чи страшно було. «Ні, – кажу, – не страшно. Ненависть неймовірна – оце так». Бо ж то на нашу землю окупанти прийшли!

Хоч пізніше й страх був, як зізнається жінка. Особливо, як чула, що робиться в окупованих степових селах. Перш росіяни були ввічливі («спасіба», «пажалуйста»), а потім знахабніли. Як путін підписав наказ про «самообеспечення», то тоді вже їм – воля: ходили по хатах і забирали все у стариків.

– У Любимівці це було, – розповідає Тетяна. – Зайшли до хати одної жінки й перш бабахнули так снарядом, що все розлетілося, а потім почали спорожняти холодильник камеру, куди хазяйка покляла припаси – тушки качок. Вона тільки дивилася на це, лежачи на підлозі й думала: «Жерти будуть». Про все це й сама розповідала, бо ж із пораненням потрапила до нас у лікарню. Сталося так, що нам, осокорівчанам, перш довелося рятувати дітей, яких з Херсона люди доправили до рідних з надією, що там спокійніше, – правдами й неправдами вивозили їх до себе. А потім вже й самим мешканцям Любимівки потрібний був порятунок. І вже діти моїх кумів – в мене, в Осокорівці. Тісно, як у тій рукавичці, але безпечніше, бо в селі орків ще не було. Куми довго впиралися: «Як то ми поїдемо – у нас хата, техніка стоїть – комбайн, трактор...». Але

зразу така: «Ой, не буде добра!». А невдовзі зателефонував мені онук односельчан, який у правоохоронних органах працював: «Тьотю Таню, треба виїжджати. Я практично на нулю стою, то бачу, яка обстановка. Тому й дзвоню всім, кому можу». Познаходили ми документи, які були заховані в льоху, в картоплі, збрали найнеобхідніші речі й поїхали. Кажу «поїхали», бо ж своїх кумів я не залишила. У Великодню суботу я вже не пішла святити паску. А в неділю вирушили в дорогу. Сльози лилися струмком, бо ж як то все нажите залишати?! Добралися до Кривого Рога, а там зареєструвалися на евакуаційний потяг.

На другий день Великодня переселенців зустрічали в Підцир'ї. Два дні були в Тетяниній сестри Олені, а потім мало-помалу завдяки великій родині житлове питання вирішилося. Як і те, де взяти на перших порах найнеобхідніше – добрі люди «придане» дали («я вже не знаю, як їм віддячити»). З літа 2022-го Тетяна Косолап із дочками й онуками мешкають в хаті баби Гані, яка їх прийняла до себе. З жалем Тетяна каже, що того ж року восени старенька (був їй 91 рік) померла. Й додає:

– Так ми й залишилися самі в цьому будинку, який, по правді, мав би дістатися моєї сестрі, котра сім літ доглядала

«Паску я ще спекла, але вже не посвятила їй. Смачна була, але трохи підгоріла. А то погана прикмета. Думка зразу така: «Ой, не буде добра!»»

настав час, коли і їх забрала до себе. Тоді й побачила, що окупанти робили з технікою, яку люди наживали важкою працею, – вона стояла розбита на трасі як загородження. А блокпости були замощені мішками із... зерном! Машини по посадках – жахіття. «Ти тьотка крепка, – терпи», – кажу собі і терплю, аби тільки кумів вивезти в безпечніше місце.

«ПАСКУ Я ЩЕ СПЕКЛА, АЛЕ ВЖЕ НЕ ПОСВЯТИЛА ЇЙ»

З кожним днем росіяни все більше звірствували. 26 березня Тетяна останній раз поїхала на роботу. Тоді вона з подружжю у тій хлібовозці, якою добиралися до райцентру, ледь не потрапили під розстріл. Їх покляли на землю. Водій, як пригадає жінка, втрутився. «Що ти з жінками воюєш? Що ти хочеш доказати?», – звернувся до військового. Якоюсь Бог милував – відпустили їх. Жінка розповідає:

– Вже не поїхала на роботу. Зателефонувала головному лікарю, розказала, яка ситуація. Він, звичайно, з розумінням до цього поставився. А зовсім скоро треба було вже не звозити й рятувати людей з окупованих сіл, а самим виїжджати. Люди з Осокорівки потихеньку вибиралися. Я найперше дочок та онуків відправила до тітки на Волинь. Кум довів їх у Кривий Ріг. Його діти там і залишилися, а мої сіли на евакуаційний потяг, який прямував до Львова. Наближався Великдень. Щовечора бабахало. Розбомблена була насосна. Руйнування великі були тільки на краю села. Паску я ще спекла, але вже не посвятила їй. Смачна була, але трохи підгоріла. А то погана прикмета. Думка

бабу Ганю – по кілька разів на день бігала до неї. Спасибі їй за її доброту.

...Майже за два роки життя переселенців у Підцир'ї налагодилося. Старша дочка Яна працює у місцевій школі психологом. Молодша Наталія – студентка Житомирського університету – вивчає польську мову. Внук Арсен – семикласник, чотирилітня внучка Арина відвідує дитячий садочок.

– Я довго вдома не сиділа, – каже жінка. – У квітні 2022-го ми приїхали сюди, а в серпні вже пішла на роботу. Односельць, завкомунгоспом у Камені-Каширському Ігор Каденчук запропонував мені працювати в громадському туалеті (він якийсь час був заарештований, а коли вирішили відкрити, то одна з працівниць не хотіла виходити). Я й погодилася. Ясно, що добре було б знайти роботу за фахом, якому віддала стільки літ. Але розумію, що взяти мене медсестрою в лікарню – це ж треба когось звільнити. Вибачте, що зустрілася з вами в такому непрезентабельному місці.

Ми спілкувалися з Тетяною у малесенькій кімнатці-касі. Вона брала платно в людей, які підходили до віконця, й розмовляла зі мною. І вибачатися їй зовсім нема за що. Краще нагадати людям, які, може, вважають таку роботу неprestижною, давню приказку з приводу того, що історія людини почалася не тоді, коли вона взяла в руку палицю, а коли вона побудувала перший туалет. ■

* Публікація підготовлена за фінансової підтримки Європейського Союзу. Її зміст є виключною відповідальністю редакції газети «Волинь» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.

■ Пульс тижня

Поліцейські вилучили у жителя Маневиччини боєприпаси

Їх направили на дослідження, відомості внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань

Богдана КАТЕРИНЧУК

7 лютого на блокпосту на Маневиччині правоохоронці зупинили для перевірки автомобіль ВАЗ 2107, за кермом якого перебував 28-літній житель Камінь-Каширського району. Під час огляду легковика, повідомляє сектор комунікації поліції Волині, в багажному відділенні вони виявили 65 набоїв калібру 5,45 мм.

На місце прибула слідчо-оперативна група. Незаконні боєприпаси вилучили та направили на дослідження у Волинський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС.

Поліція вкотре наголошує, що незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами тягне за собою кримінальну відповідальність. Зокрема, санкція ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України передбачає до 7 років позбавлення волі. Однак не підлягає кримінальній відповідальності за вчинення дій, передбачених ч. 1, або 2 цієї статті, особа, яка добровільно здала органам влади зброю, бойові припаси, вибухові речовини або вибухові пристрої. ■

У браконьєрських пастках гинуть тварини

Під час рейдів егерські служби та групи оперативного реагування виявляють смертоносні петлі

Світлана ДУМСЬКА

«Торік під час патрулювання наша егерська служба в лісах доволу Маневич знайшла встановлені засоби відлову на козулю – загалом 7 штук. Тоді ми спрацювали оперативно і попередили випадки браконьєрства, – розповідає провідний районний мисливствознавець Олександр Грищук. – Жахливо, що розраховано таке знаряддя саме на відлов самки, яка біжить першою. І в результаті тварина помирає в муках. Не зрозуміло також, для чого це робити і як можна потім десь використувати таку тушку мертвого звіра. Це дикунство».

Загалом таких варварських знарядь відлову козуль, кабанів, зайців у мисливських угіддях було знято більше 40 штук. Бувають ситуації, коли егері вже знаходили у петлі мертву тварину. Але у переважній більшості такі випадки все ж вдається попередити – працівники охорони чітко орієнтуються, в яких місцях у лісі браконьєри можуть потенційно встановити знаряддя незаконного відлову. Як переважно відомі їй особи порушників – до таких дій вдаються в основному одні і ті ж люди. Інша річ, що довести цей злочин буває важко, навіть коли порушника фіксує фотопастка. Адже браконьєри «працюють» прихованими методами. ■

Дівчата з Камінь-Каширщини відтворити народні звичаї

Днями соцмережі облетіли відео та фото, де п'ять подруг з села Черче Камінь-Каширського району – Ольга Мамонтова, Олена Геліч, Тетяна Ковч, Вікторія Романюк і Таїсія Приймачук, одягнувши українські вишиванки, згадали, як їхні бабусі прями, ткали...

Богдана КАТЕРИНЧУК

Таїсія Приймачук, повідомляє сайт Волинської обласної військової адміністрації, розповіла, що з колежанками давно мріяли про спільну фотосесію, але ідея зробити світліни в українському стилі найбільше відгукнулася у їхніх серцях. «На її реалізацію нас надихнув сам процес та бажання закарбувати у пам'яті красу української вишиванки, витканих бабусею рушників, приготовлених маминими руками вареників і пірижків, а також побут українців», – зазначила дівчина.

У своїх бабусь та прабабусь вони взяли одяг, який носили раніше, та ткацький інвентар. Рушники й інший реквізит брали у шкільному музеї або в односельчан. Самі ж вечорниці провели у будинку родичів однієї з дівчат.

«Ідея фотосесії – зафіксувати моменти минулого, не забувати наші традиції, запам'ятати та передати їх наступним поколінням, – каже Таїсія. – Наші бабусі й прабабусі зберігають виткани власноруч рушники та вишиті сорочки. Я думаю, що ми останнє покоління, яке доторкається до усього цього. Адже ми знаємо про народні пісні не просто з інтернету чи від шкільних учителів, а чули їх із перших вуст. Тож на посиденьках з дівчатами ми співаємо не сучасні пісні, а народні». ■

■ Невигадана історія

Кирило не наважився підійти до Софії. Йому нічого розповісти. Нічим похвалитись...

Ольга ЧОРНА

Софія з Кирилом – односельці. І – однокласники. Міцний, високий Кирило закохався у тендітне дівча. Шкодував, що живуть на різних вулицях – міг би йти до школи чи повертатися додому із Софією. Коли б завіяло дорого, вона ступала би по його великих слідах, щоб не набрати снігу в чобітки. А ще розповідала б йому цікаві історії – дівчина любить читати. Їй навіть Олександра Максимівна, вчителька української мови і літератури, свої книги з дому приносила.

Софію у школі любили. І шкодували. Її виховували дідусь із бабусею. Матір від запалення померла. Дівчинці тоді десять років було. Батько з ними не жив, відколи поїхав до міста гроші заробляти. Вродливий Степан завжди подобався жінкам. От і не встояв перед чарами міської пані. З Мартою, Софіїною матір'ю, розлучився.

Дуже сумувала Марта. Подейкували, лікуватися не хотіла, коли занедужала. Мовляв, нема життя без коханого Степанка.

Степан надсилав доньці аліменти. І обіцяв: коли Софія виросте, забере її до міста, аби там вступила на навчання.

Леся, Кирилова матір, працювала в аптеці. Гордй, батько, – в сільській раді. Мали родичів за кордоном. Дітей у тамтешніх свояків не було, тому не купились для родини в Україні.

Кирилові батьки вирішили: син вивчиться, знайде роботу та осяде у райцентрі. Не хотіли відпускати однака далеко, бо з ким на старість залишаться?

А хлопець не мислив життя без Софії. І готовий був кинути за нею на край світу...

Софійка гарно закінчила школу. Вступила до університету в обласному центрі й оселилася у батьковій квартирі. У Степана з новою дружиною дітей не було. Спершу Ніна фиркала до Софії. Але згодом пристрасті вгамувалися.

Доля насміялася над ним...

Він упізнав Софію. Стільки часу минуло, а вона майже не змінилася.

Тендітна, зі смаком одягнена. Така ж зачіска, як у молодості.

Софії завжди подобалося каре. Поруч – молоденький хлопець у військовій формі. Схожий на неї. Син...

«Кирилові не хотілося повертатися додому. Шкодував і ляв себе...»

«Хлопець не мислив життя без Софії. І готовий був кинути за нею на край світу...»

Кирило навчався у райцентрі в технікумі. На симпатичного хлопця задивлялися однокурсниці, а він чекав вихідних, коли приїде додому Софія. Подумки освідчувався їй у коханні.

Кирилові батьки знали, що син «сохне» за Софією. Але не бачили її своєю невісткою.

У райцентрі, по сусідству з Лесиною рідною сестрою, жили Степанчуки. Заможні. Мали єдину доньку Світлану. Якось, побачивши Леся, Світланин батько чи то жартома, чи всерйоз мовив:

– А моя донька сподобала вашого сина. Просила, аби розпитав у вашої сестри про нього.

– Та хіба в місті мало гарних хлопців?

– А хто їх, молодих, зрозуміє? Може, й справді колись сватами станемо.

Леся була б не проти...

Кирило ревнував Софію до всіх хлопців на світі. Там, в університеті... Які лише думки в голову не приходили?! А Софія щовихідних поспішала до бабусі з дідусем і до нього...

– Закінчуй зі своєю любов'ю, – якось сказала Кирилові матір.

– Ти про що, мамо?

– Я про Софію. У неї своє життя, в тебе – своє. Що вона має? Отримає диплом. Оце і все багатство.

– Я також планую після закінчення навчання працювати в обласному центрі. І ми з Софією...

– Що??? – перебила сина Леся. – Це вже ні! Забудь! І про область, і про Софію. Втовкмачую в твою голову: хто вона така? Сирота. Ну, допомагає батько. Але це тимчасово. Ми її на своєму горбі волокти не зби-

раємось.

Кирило такою агресивною матір ще не бачив.

Згодом Леся почала розпускати селом негарні плітки про дівчину...

Кирилові батьки свого домоглися: сина з Софією розсварили.

...Степанчукова донька була повна протилежність Софії: любила тусуватися в барах. Нерідко прогулювала пари в медичному коледжі і не вилетіла з навчання лише завдяки тому, що її батько товаришував із директором навчального закладу.

...Софії було боляче. Її зрадило перше і єдине кохання.

А Кирило згодом дорікатиме собі, що залишив Софію і з'язав своє життя зі Світланною...

...Софія вийшла заміж. У неї люблячий чоловік. Син. Вона робить кар'єру.

А життя Кирила спочатку нагадувало передпокій до пекла, а згодом перетворилося на пекло.

Світлана й після заміжжя «зависала» в барах. На Кирилові докори тестя із тещею відповідали:

– Молода наша дівчинка, вітер в голову свище. Це минеться...

Світлана забажала змінити районний центр на обласний. Мовляв, нудно тут, жодних перспектив. А там, може, в медичний університет вступить.

– Та ти ледве коледж закінчила, – іронічно мовив на те Кирило.

Проте її батьки ідею підтримали. І сватів переконали. У складчину купили квартиру в області. Знайомі допомогли з роботою. Та Світлану й далі вабило безтурботне життя.

Кирило хотів дітей. Може, хоча б це спам'ятало молоду жінку. Але Світлана категорично не бажала народжувати. Для неї

– це зайвий клопіт.

Усе частіше поверталася додому нападпитку.

– Як тебе на роботі терплять?

– запитував Кирило.

– А я після роботи розслабляюсь.

– Скоро руки будуть треміти, що й укола не зробиш...

Вони розлучилися. Жили в одній квартирі. Він – у своїй кімнаті. Вона – у своїй.

Не раз чув, як сусіди кидали услід:

– Кирило не п'є, а Светка... Як із такою жити під одним дахом? Добре, що хоча додому своїх «подруг» чи «друзів» не водить.

Йому було соромно. І він укорте пробував скерувати Світлану на шлях істинний. Вона ж огризалася:

– Ти мені хто? Чоловік? Ми розбіглися. Забудь?

У вихідні Кирило їздив у село. Допомігав батькам. Про невістку ті не заводили мови. А він сумував. У селі спогади повертали в минуле. Дивно: скільки років живе в обласному центрі, а Софії так і не зустрів. Зате сусідка розповіла, що недавню Софію на могили рідних приїжджала. Така ж гарна, привітна. При посаді, а не загордилася...

...Його згуба йшла зі своїм сином. Він щось розповідав. Софія усміхалася. Вродливий. І йому дуже личить військова форма. А Софії личить її вічна зачіска. Її одяг. Її... Їй личить усе...

Кирилові не хотілося повертатися додому. Бродив вулицями вечірнього міста. Шкодував і ляв себе. У нього могла би бути гарна дружина. Син, а, може, донька. Чи двійко дітей. Він міг бути щасливим. Поспішати до сім'ї. Міг би...

Думки перервав телефонний дзвінок:

– Вашу дружину збила автівка. Вона була нетвереза і перекривала дорогу поза межами...

– Вона не моя дружина. Ми з нею...

– Слухайте, потерпіла сказала, що ви її чоловік. Вона знаходиться в міській лікарні номер...

Слухавку поклали. Кирило їхав до лікарні.

Доля нині насміялася над ним, що колись не послухав її... ■

■ У номер!

Фото із сайту www.rbc.ua.

На Маневиччині упіймали 18-річного злодія

Юнак, напевне, надивився детективів. Але чомусь не звернув уваги на те, що зловмисників у них затримують і за це світить тюремне покарання

Ліна ВОГОНЬ

6 лютого молодий чоловік підібрав ключ до помешкання 57-літньої сусідки і викрав у неї понад 3 тисячі доларів США. Але на слід зловмисника досить оперативно вийшли камінь-каширські правоохоронці.

Про те частину коштів 18-річний юнак уже зміг потратити.

Окрім того, хлопець обґрунтовано підозрюється у вчиненні низки інших злочинів на території району, дані факти перевіряються. За скоєне правопорушникові загрожує від п'яти до восьми років позбавлення волі. ■

■ Увага, конкурс!**Кого сьогодні заховали від вас журналісти?**

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз).

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. **За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку (хто це зробить найшвидше – ще матиме бонусне 1 очко).** Хто здобуде

найбільше балів протягом **15 турів** – той і стане весняним чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом-2024» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунок здобутий **1 бал = 100 гривень**. Якщо двоє або більше учасників наберуть однакову кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповість на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю.

Сьогодні до вашої уваги запитання туру № 3.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 3 (2024)

«Трава – що воно таке?», – запитав мене син. Закресліть зайве в цитаті Івана Драча. Промовте те, що варто було знищити, волос. А тепер маєте три варіанти, щоб розпізнати панів, яких ми сьогодні заховали.

Перший шлях: ви промовляєте чи записуєте «ліквідований об'єкт» – потім до нього додаєте іронію. Вийде цікава тварина. А якщо ще й висловите особливі щоденні слова – виокремте її з поміж інших.

Друга дорога: до «ліквідованого об'єкта» додаєте короткий суфікс і слово, непопулярне на Галичині. Утворите лексему – назву популярної колись в Україні газети, яка мала всесвітньо відому тезку.

А далі третій путь: об'єднавши слова з першого і другого шляхів, ви вийде-

те на чоловічий гурт із міста ведмедя, в емблемі якого поєдналися чорне і..., а в назві – ще й «зелене».

Як звуться ці особливі пани, яких ми заховали?

Слово-відповідь треба надіслати до 22 лютого (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Перемога» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gryczgarbuz@gmail.com або просто лишайте в коментарях під запитанням на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

Спорт

Що сказав Маркевич про шанси команди Реброва

Фотоколаж із сайту champion.com.ua.

КАЛЕНДАР МАТЧІВ

УКРАЇНА - АЛБАНІЯ
7 ВЕРЕСНЯ, 21:45

ЧЕХІЯ - УКРАЇНА
10 ВЕРЕСНЯ, 21:45

УКРАЇНА - ГРУЗІЯ
10 ЖОВТНЯ, 21:45

УКРАЇНА - ЧЕХІЯ
14 ЖОВТНЯ, 21:45

ГРУЗІЯ - УКРАЇНА
16 ЛИСТОПАДА, 19:00

АЛБАНІЯ - УКРАЇНА
19 ЛИСТОПАДА, 21:45

ЛІГА НАЦІЙ 2024/2025. ГРУПА В1

«Нормальний жереб, з усіма командами треба не просто грати, але й вигравати. Могло бути й гірше». Фото із сайту ФК «Карпати».

ся вище.

– **З ким з суперників буде найтяжче: Чехія, Албанія чи Грузія?**

– Усі команди останнім часом прогресують. І збірна Албанії, Грузії – це зараз зовсім інші команди. Ну а чехи – це

«**Українська команда зараз на ходу, тому і потрібно боротися за перше місце в групі.**»

один із фаворитів групи. Але я ще раз кажу, що українська команда зараз на ходу, тому і потрібно

боротися за перше місце в групі.

– **Прямий конкурент – це збірна Чехії?**

Визначився повний розклад ігор національної збірної України в Лізі націй УЄФА-2024/2025

Петро ПАС

Наша команда виступати-ме у Групі В1 разом з Албанією, Чехією та Грузією. «Синьо-жовті» перший матч проведуть 7 вересня вдома (ймовірно, номінально) проти албанців, а завершать груповий етап теж проти балканської збірної на виїзді 19 листопада.

Наставник львівських «Карпат» Мирон Маркевич прокоментував результати жеребкування Ліги націй для України.

– **Що скажете, Мироне Богдановичу?**

– Та нормальний жереб, з усіма командами треба не просто грати, але й вигравати. Жереб хороший, могло бути й гірше.

– **Чого варто очікувати від цього турніру?**

– Ліга націй – цікавий турнір. Нам треба вигравати свій дивізіон і підняти-

Склала Надія Зозуля, м. Луцьк.

Кросворд до Дня закоханих

м.Луцьк
Зозуля Світлана

прадавніх закоханих.

33. Внук відомого українського актора, який дебютував у квітні 2009 року у спектаклі «Одруження» (за Гоголем) – Дмитро ...

36. Рослинний символ України та... незайманості дівчини.

38. Дуже приємний запах.

40. Ім'я коханої дівчини Тараса Шевченка.

41. Постійність стосунків.

44. Назва шекспірівського театру.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Вона доглядає дітей.

2. Промова за святковим столом.

4. Гарна жіночка.

6. Погляд на життя, символ.

8. Порядок у сім'ї.

9. Той, хто ображає жінку.

10. Зворушлива тенденція.

12. Хрещений батько доньки або сина.

14. Він має гарем.

15. Жінка легкої по-

ведінки.

17. Взірєць досконалості.

18. Богиня любові у грецькій міфології.

19. Дівчина, з якою одружуються.

20. Давньоєгипетська богиня подружньої вірності та материнства.

28. Вигук радості.

30. До одруження вважають, що шлюб – це...

31. Великий вокально-інструментальний твір.

32. «Рідна сестра» довірливості.

34. Транспорт для нічних поїздок.

35. Вінчання закоханих – це церковний ...

37. Розлучення – це ... у стосунках.

39. Із ним асоціюється назва першого місяця молодого подружжя.

42. Купідон – ... кохання у римській міфології.

43. Містер, роль якого виконав естонський співак Георг Отс.

Відповіді в наступному номері. ■

Що віщують зорі?

Гороскоп на 19–25 лютого

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Доля кине вам новий виклик. Тільки від вас буде залежати, зможете ви його подолати чи ні. Будьте більш рішучими, тоді у вас все вийде і навіть краще, ніж ви могли б припустити. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – понеділок.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Тельцям варто подумати про розумну економію. В іншому випадку на вас чекають неприємні сюрпризи, пов'язані з грошима. Можете опинитися в борговій ямі. *Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.*

БЛИЗНУКИ (22.05 – 21.06)

Не дозволяйте собі перевтомлюватися – це негативно позначиться на стані нервової системи та імунитеті. Вам категорично заборонене наступного тижня спиртне в середу і п'ятницю. *Сприятливий день – субота, несприятливий – понеділок.*

РАК (22.06 – 22.07)

Ракам варто тримати свої емоції під контролем. Часом ви занадто емоційні, що негативно позначається на ваших відносинах з людьми. Проявіть трохи більше доброти. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п'ятниця.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Левам потрібно навчитися бути більш оптимістичними. Якщо ви постійно будете бачити все в темних тонах, то ризикуєте потонути в тому болоті, яке собі придумали. *Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.*

ДІВА (22.08 – 23.09)

Ваші плани можуть раптово порушитися, проте не варто відразу ж переживати. Все буде на краще, ось побачите. Має статися щось таке, що дуже вас порадує. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

В особистому житті Терезів можливі сюрпризи. Ви можете закрутити бурхливий роман з колегою або старим знайомим. Ви по-новому подивитесь на людину, з якою давно знайомі. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – субота.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Скорпіонам варто акцентувати увагу на досягненні кар'єрних цілей. Якщо ви правильно розставите пріоритети, то зможете багато чого досягти. *Будьте рішучими! Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.*

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Стрільцям рекомендується бути більш відкритими до нових ідей. Хтось може зробити вам дуже вигідну пропозицію. Не відмовляйтеся в цю ж секунду – краще подумайте про плюси. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – середа.*

КОЗЕРІГ (22.12 – 20.01)

Козерогам варто переглянути свої звички. Більше часу приділяйте спорту, рано прокидайтеся, правильно харчуйтеся. Тоді ваш стан буде хорошим і стабільним. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Водолям варто провести «очищення». Позбавтеся від мотлоху, який заважає вам вільно жити. Це ж стосується і друзів, з якими ви не відчуваєте себе впевнено. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.*

РИБИ (19.02 – 20.03)

Будьте готові до несподіваних можливостей у сфері роботи та професійного зростання – не пропустіть шанс на нові досягнення. Можете зустріти покровителя. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – понеділок.* ■

Усміхніться!

– Оксано, я тобою захоплююся! Ось це вірність! Четвертий раз заміжня, а коханець досі той самий! :)):)):))
Показання додому: «Приходжу додому, у дружини – коханець, дивлюся у вікно – утікає, ну, я за

тумбочку і кидаю в падлюку». Показання потерпілого: «Біжу, займаюся спортом, і тут бах – тумбочка». Показання свідка: «Сиджу я, значить, в тумбочці...». :)):)):))

Чоловік-військовий застає дружину з коханцем, витягає пістолет: – Пішли! Вийшовши на вулицю, чоловік пропонує коханцю: – Давай я вистрелю два рази – і падаємо. До кого з нас дружина

першого підбіжить, той з нею і залишиться. Дружина чує два постріли, дивиться у вікно і кричить: – Сергію, злязь з антресолі, обидва застрелилися! :)):)):))

– Сьомо, а що в тебе було найбільш образливе за все життя? – Образливо, Фімо, це коли ти на роботі, а сайд надсилає SMS із проханням зустрітися любощами тихіше! :)):)):))

■ Нехай смакує!

Золотиста крупа, що здобуває все більшу популярність

Багато хто залишає поза увагою булгур на полицях магазинів, бо не знає, що з ним робити. Насправді страви з нього смачні й різноманітні – у східній, середземноморській, індійській, кавказькій, китайській кухнях вони є доволі звичними. Отримують цю крупу із твердих сортів пшениці, яку піддають термічній обробці, потім сушать на сонці, видаляють висівки, а зерно перемелюють до потрібної фракції

Булгур прекрасно засвоюється організмом.

КАША З ПОМІДОРАМИ, МОРКВОЮ І ЦИБУЛЕЮ

Соковита, ситна й ароматна, вона урізноманітнить повсякденне меню

Інгредієнти: 200 г булгуру, 1 цибулина, 1 морквина, 2–3 помідори, 2–3 зубчики часнику, 0,5 ч. л. меленого чебрецю, по щіпці червоного і чорного меленого перцю, кілька гілочок петрушки, 2–3 ст. л. олії, сіль до смаку.

Приготування. Булгур ретельно промити, залити 300 мл окропу і залишити на 30 хвилин, щоб крупа набухла. Помідори ошпарити на 3–5 хвилин, потім занурити в холодну воду і зняти шкірку. Цибулю почистити, промити й нарізати дрібними кубиками. Моркву потерти на крупній тертці. У глибокій сковороді на олії обсмажити цибулю протягом 3 хвилин, додати моркву і готувати ще 3 хвилини. Заправити пропущеним через прес часником і дрібно покращити помідорами, перемішати і тушувати 2–3 хвилини. Перекласти в сковороду розпа-

рений булгур, додати спеції і сіль. Усе добре перемішати й тушувати під кришкою 10 хвилин. Петрушку промити, обсушити паперовим рушником, дрібно посікти, всипати у сковорідку, перемішати і вимкнути вогонь.

БУЛГУР ІЗ КВАСОЛЕЮ ТА ОВОЧАМИ

Консервовану квасолю можна замінити відвареною, однак її потрібно попередньо замочити, тож на приготування страви знадобиться більше часу

Інгредієнти: 1 банка консервованої червоної квасолі (400 г), 200 г булгуру, 1 болгарський перець, 1 перець чилі, 1 кабачок, 1 невелика морквина, 4 зубчики часнику, 2 ст. л. оливкової олії, 1,5 скл. кип'яченої води, сіль, паприка – до смаку.

Приготування. На пательні розігрійте оливкову олію. Наріжте часник та обсмажте, щоб олія увібрала його аромат. Часник виберіть зі сковороди, натомість викладіть порізану соломкою моркву, обсмажте на сильно-

му вогні протягом 2 хвилин, додайте покращений соломкою перець і півкільцями кабачок. Готуйте 3–4 хвилини, тоді всипте до овочів булгур та обсмажте хвилину–дві. Влийте в пательню гарячу воду, посоліть, додайте паприку, перемішайте, накрийте кришкою і тушуйте на середньому вогні чверть години. Коли булгур приготується, додайте квасолю з банки разом із соусом, добре вимішайте і протушуйте ще 5 хвилин.

КОТЛЕТИ З БУЛГУРУ

Ситні й ароматні, вони є ідеальною стравою для посту і сподобаються вам анітрохи не менше, ніж м'ясні

Інгредієнти: 1 скл. крупного булгуру, 3 скл. води, 250 г моркви, 1 великий червоний солодкий перець, 130 г капусти кольрабі, 2 червоні цибулини, 1 зубчик часнику, чорний і каєнський перець, сіль до смаку, оливкова олія (для смаження), кукурудзяне борошно (для панірування).

Приготування. Промийте булгур, залийте його 3 склянками води і доведіть до кипіння. Посоліть, варіть на середньому вогні до випаровування рідини. Окремо відваріть моркву, почистіть і поріжте. Перець розріжте навпіл і запечіть у духовці, потому перекладіть на 10 хвилин у пакет, після чого зніміть з нього шкірку. Цибулю покрайте соломкою та обсмажте в 2 столових ложках олії. Очистіть і наріжте кольрабі. Двічі пропустіть через м'ясорубку булгур, кольрабі, моркву, перець, обсмажену цибулю і часник. Перемішайте і додайте спеції за смаком. Сформуйте з отриманої маси котлетки, запаніруйте їх у кукурудзяному борошні та обсмажте з обох боків на оливковій олії до золотистої скоринки. ■

■ Господиням на замітку

Неймовірно корисний і ніколи не розварюється

Булгур прекрасно засвоюється організмом, позитивно впливає на чимало органів і систем

Ця крупа має неймовірний хімічний склад: вона багата вітамінами РР, Е, К, групи В, бета-каротином, цукрами, жирними кислотами, клітковиною... Окрім того, що така каша прекрасно засвоюється організмом, її споживання позитивно впливає на шкіру і волосся, регулює обмін речовин, зміцнює нервову систему.

Булгур розрізняють за ступенем помелу:

- Дрібна фракція. Використовується у вигляді добавки при випічці хліба,

кексів, пирогів і печива. Хлібобулочні вироби набувають горіхового присмаку і злегка хрустять.

- Середня фракція. Підходить для гарнірів, каш і густих супів. Часом застосовують для закуску і десертів.

- Велика фракція. Годиться для плову і за смаковими якостями не поступається класичному рису. Чудово замінює кускус і перловку, при цьому не розварюється до однорідного стану.

Нерідко цією крупою замінюють перловку і рис. При варінні вона втричі збільшується в об'ємі, однак ніколи не розварюється до однорідної консистенції – через це булгур вважають незамінним для гарнірів і супів. ■

■ Корисні поради

Тонкощі приготування булгуру

Готують цю кашу кількома способами, однак деякі поради є універсальними

- Цю крупу не обов'язково промивати і не потрібно замочувати.

- Перед варінням булгур обсмажують на оливковій олії або вершковому маслі для надання йому приємного аромату і горіхового присмаку.

- Для варіння використовують каstrулю з товстим дном і стінками. Хороший варіант – казан.

- Пропорції води і крупы – 1:2. Це ідеальне співвідношення для смачної каші.

- При варінні булгур збільшується втричі. Тому посуд треба брати відповідного розміру.

- Булгур не поєднується з томатною пастою, сухофруктами, паприкою та естрагоном. Не рекомендується використовувати з буряком, капустою, яйцями.

Цей продукт можна готувати кількома способами. Традиційним є варіант, коли булгур заливають окропом і щільно закривають на 40–50 хвилин. Крупу також запарюють у термосі. Смачний виходить булгур навіть у мікрохвильовій печі. Готувати його потрібно на максимальній потужності 4–5 хвилин, потому залишити доходити під закритою кришкою не менш як чверть години.

Приготувати кашу можна і в мультиварці, вибравши режим «Гречка». Однак багато хто віддає перевагу тривалішій термічній обробці. Крупу обсмажують на режимі «Випічка», додають сіль зі спеціями, заливають киплячою водою і в режимі «Тушкування» готують 20 хвилин, а тоді залишають кашу на «Підігріві» на 7–9 хвилин. За такими ж етапами можна зварити булгур на звичайній газовій плиті. ■

■ Варто знати

Чим цінний булгур: властивості, якими обділені інші крупи

Користь будь-яких каш для організму важко переоцінити. Високий вміст клітковини, вітамінів і мікроелементів робить їх незамінними в раціоні кожної людини. Булгур же з'явився у нашому раціоні відносно недавно. Які його переваги?

Цю крупу вважають однією з найбільш поживних, але вона володіє ще й багатьма корисними для організму властивостями. Це обумовлено особливим хімічним складом булгуру: наявність всіх вітамінів групи В, величезна кількість клітковини, кальцій, магній, залізо і навіть фосфор.

Булгур сприяє поліпшенню міцності кісток. Також у цій каші міститься величезна кількість білка, завдяки якому можна відновити й наростити м'язові тканини.

Крім того, булгур корисний для серцево-судинної системи, оскільки багатий на клітковину та вітамін В6, що дає змогу контролювати й запобігати розвитку хвороб серця і судин. А наявність заліза – відмінний профілактичний засіб від анемії.

Для травної системи каша теж не менш важлива, адже очищає організм від токсинів, ефективно бореться з розладами в роботі кишківника, рятує від здуття і сприяє росту кількості корисних бактерій.

Одна з важливих переваг булгуру – зниження ризику утворення каменів у жовчному міхурі. Така функція можлива завдяки високому вмісту тій ж клітковини, що сприяє активному травленню і зменшує кількість виділеної жовчі.

Цю крупу використовують навіть для виготовлення домашніх масок і скрабів для обличчя. Мікроелементи в складі булгуру чудово освіжають шкіру і сприяють її омолодженню.

Навіть попри калорійність, булгур рекомендують їсти тим, хто дотримується дієти: він відмінно насичує і надовго пригнічує відчуття голоду. Головне – стежити, щоб порції були помірними.

Виробництво цієї крупы в основному припадає на Туреччину, тож варто відмовитися від товарів із маркуванням інших виробників. При її виборі звертайте увагу на цілісність упаковки: найкраще, якщо вона ще й буде прозорою – так можна розглянути, наскільки булгур розсипчастий, визначити його колір. Врахуйте, що зерна не повинні злипатися.

Зберігати його, як і будь-яку іншу крупу, найкраще в скляному посуді з герметичною кришкою: це допоможе запобігти появі комах і продовжити термін придатності. ■

■ Анекдоти до теми

У деяких індійських племенах вважали: якщо з'їси ведмеда – будеш таким же сильним і сміливим; з'їси пуму – станеш таким же хитрим і швидким... Я от думаю: ми ж ніби не надто багато баранини їмо?

:)) :)) :))

Родина Кацманів у гостях у Шаевичів. Господар

звертається до гостя:
– Зямо, тобі таки п'ять чи шість ложечок цукру?
– Досить трьох, але так, щоб я бачив.

:)) :)) :))

Роздратований чоловік каже дружині:
– Знову курятина! У мене скоро від неї пір'я почне рости!

– А що, яловичину готувати, щоб вирости роги?

:)) :)) :))

– Офіціанте! У мене в чашці тріщина!

– Ось бачите, яка міцна кава!

:)) :)) :))

Тижневик «Газета Волинь».
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.
E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року. ■

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовитися в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Політики	Інтернет-новин
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Відповідальний секретар	Економіки	Передплати і розповсюдження
ХАРЧУК Олена Андріївна	ЛІСОВА Алла Степанівна	ШВАБЮК Галина Іванівна
	Інформації	Спеціальні кореспонденти
	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ХВАС Любов Володимирівна
		ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA830529900026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695
Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).
Регістраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Зановлення № 135.

Самородки із народу**«Який Валента? Валентіні!»**

16 лютого мине 80 років із Дня народження самобутнього українського художника, лауреата обласної мистецької премії імені Йова Кондзелевича, Олександра Валенти. Невимовно шкода, що цей ювілей відбудеться без винуватця, бо шостого грудня 1997-го у Луцьку він трагічно загинув. Йому тоді було 53...

Світлана ЗОЗУЛЯ

Колаж Світлани ЗОЗУЛІ.

Митець у творчих роздумах про майбутні «Писанки».

Олександр Валента був самоуком у малюванні, і тільки в 17 почав навчатися в студії при Луцькій дитячій художній школі.

Його вчителем там був Петро Сензюк. Наставник у живописі, певною мірою, замінив Сашкові батька – Родіона Августовича, який загинув у 1945 році, через рік після народження сина. Мама – Уляна Олексіївна – згодом теж померла. У 1952 році Сашка з сестрою Лідією направили з рідної Турійщини в обласний центр Волині – у дитячий будинок. Саме тут, у сьомому класі, він і став захоплюватися малюванням.

Закінчивши 10-річку, разом із атестатом отримав і свідоцтво про закінчення курсів слюсарів-ремонтників. Навчаючись у студії Петра Сензюка, він, водночас, працював за згаданою спеціальністю на місцевому авіазаводі. Потім – маляром у автобусному парку, декоратором у промторзі...

А перший мистецький успіх, як виявилось, уже чекав на нього, і не тільки в рідному краї. Адже 1966-го три його роботи («Натурморт», «Зима», «Рибки») були представлені в Києві – на республіканській виставці молодих художників України. Репродукцію останньої надрукували на окремій поштової листівці...

Із 1974 року його основним місцем роботи стали Волинські художньо-виробничі майстерні, хоч він і не мав профільної вищої освіти. **Олександр, зі спогадів його сестри – Лідії, створив понад тисячу картин і взяв участь майже у 50-ти виставках в Україні та Польщі.** Майже 40 його робіт було придбано Художнім музеєм нашого міста, яким опікується Зоя Навроцька. Як мистецтвознавець вона присвятила творчості Валенти не одне дослідження:

– У своїй творчості він схилився до пунтилізму – стилістичного напрямку, в основі якого лежить манера письма мазками правильної точкової форми. Йому

вдалось наповнити цей французький (за походженням) стиль рідними волинськими мотивами.

Свого часу його колега, волинський фотожурналіст Валерій Белов, якого вже 13 літ немає з нами, був добрим товаришем і поціновувачем таланту Сашка (як його називали колеги та друзі. – Авт.), слідував за його творчим поступом. У вищезгаданій книзі він залишив спогад про те, як на початку сімдесятих років минулого століття побачив у кабінеті методиста Волинського облас-

бачення ним світу... Його пензель працював то в стилі імпресіоністів, зображуючи нічні луцькі пейзажі, то витанцював у натюрмортах якийсь дивокубістський танок, то кидався в ополонку примітивізму...

Художник і досі живий у спогадах колег, які приймали його таким, яким він був: із невлаштованим побутом, непростим особистим життям і... палким бажанням малювати. Зокрема, з Юрієм Германом, уродженцем села Лаврів Луцького району, Олександр Родіонович колись працював

Художник пригадує, як він дізнався, що його колеги не стало:

– Звістка про його смерть була страшною... Останнім часом любив компанії, поговорити... Людини користувалися. Казав: «Як хтось буде питати, то скажи, що мене немає». Коли гості забагато випивали й нахабніли, то він міг їх поставити на місце. Може це й зіграло для нього фатальну роль?..

Побратим Олександра – художник і письменник Віталій Мельник – у своїй книзі «Штрихи. 925 моєму місту» опублікував декілька спогадів про нього. І не тільки про спільні творчі відрядження Волиню, про походи за грибами та на риболовлю, а й про роль Валенти-митця для його сучасників. Зокрема, в оповіданні «Слава??!»

«За чарчиною некавапом обговорюємо з Юрчиком свої фахові справи: про ціну, композицію, колорит, інші речі. За нашим столиком присутній ще один чоловік середнього віку, нам абсолютно незнайомий, п'є чарку, прислухається до розмови.

– Прощайте, що «встряю», – каже, ви, як чую, художники. Я також цікавлюся мистецтвом, у мене вдома навіть є сім картин італійського художника Валентіні. Він у Луцьку мешкав.

Ми розгубились... – Валента? Саша? – знайшовся я.

– Який Валента? Валентіні! – набурмосився крутелик, став би я на когось іншого гроші витрачати!»

«Він був дуже добрий – багато робіт роздарував або продав за безцінь.»

ного будинку народної творчості Павла Пастушенка картину з червоними маками:

– Чия робота? – запитую у Пастушенка.

– Сподобалась? – посміхнувся Павло. – Це – презент від Сашка Валенти. Працював у нас методистом, а зараз – на творчих хлібах.

Він узяв картину в руки, аби я краще роздивився, і здалося, що в його руках... щойно зірваний букет палаючих, вогняних маків, від яких віяло свіжістю поля, шелестом поліських трав і натхненням художника...

З того часу, відвідаючи Художній салон, вишукував на виставках твори саме цього автора. І вже через деякий час почав відчувати саме його почерк, саме його манеру і навіть особливе

в одному приміщенні в Старому місті.

– Коли я прийшов у 1976 році на роботу у Художній фонд, то познайомився із Сашею, який вже там працював, – пригадує Юрій. – Якоюсь переговорили, що ні в мене, ні в нього немає власної майстерні. Зговорилися, що на тодішній вулиці Маяковського є приміщення підвальне. Наш колега, Кость Борисюк, від нього відмовився. Там смітник був. Повивозили увесь непотріб і... стали працювати. Він в одній кімнаті, я – в другій. Це був рік 1977-й–78-й...

Думаю, що у творчості він висловив своє, тільки йому притаманне бачення навколишнього світу. Він був дуже добрий – багато робіт роздарував або продав за безцінь.

Золоті слова

Фото із сайту afisha.london.

«Більш, ніж меч, і огонь, і стріла, і коса, небезпечне оружжя – жіноча краса»

(Іван ФРАНКО (1856–1916), видатний український поет, прозаїк, драматург, літературний критик, публіцист, перекладач, науковець, громадський і політичний діяч).

2024 ЛЮТИЙ**15 Четвер**

День вшанування учасників бойових дій на території інших держав.

☀ схід – 09:41, захід – ...:.. Зростаючий півмісяць. 5-й день.
☀ схід – 07:32, захід – 17:34. Тривалість дня – 10:02. Тривалість ночі – 13:58.

16 П'ятниця

Данило, Ілля, Павло, Роман, Саливон, Самійло, Памфіл, Юліан, Ярема. День військового журналіста України. День єднання.

☀ схід – 10:01, захід – 01:23. Перша чверть. 6-й день.
☀ схід – 07:30, захід – 17:36. Тривалість дня – 10:06. Тривалість ночі – 13:54.

17 Субота

Роман, Мар'яна, Мар'яна, Пилип, Порфирій, Федір, Мина, Феодосій. День спонтанного прояву доброти.

☀ схід – 10:28, захід – 02:46. Зростаючий опуклий Місяць. 7-й день.
☀ схід – 07:28, захід – 17:37. Тривалість дня – 10:09. Тривалість ночі – 13:51.

18 Неділя

Василь, Віктор, Дорофій, Кузьма, Лев, Олександр, Агапій. Всесвітній день дегустації вина.

☀ схід – 11:05, захід – 04:02. Зростаючий опуклий Місяць. 8-й день.
☀ схід – 07:26, захід – 17:39. Тривалість дня – 10:13. Тривалість ночі – 13:47.

19 Понеділок

Архип, Богдан, Дорофій, Євген, Макар, Максим, Микита, Казимир, Филімон, Філофея. День Державного герба України.

☀ схід – 11:54, захід – 05:08. Зростаючий опуклий Місяць. 9-й день.
☀ схід – 07:24, захід – 17:41. Тривалість дня – 10:17. Тривалість ночі – 13:43.

20 Вівторок

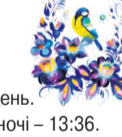
Агафон, Віссаріон, Корній, Корнилій, Лев, Сидір, Ярослав, Ісидор. День Героїв Небесної Сотні. Всесвітній день соціальної справедливості.

☀ схід – 12:55, захід – 05:58. Зростаючий опуклий Місяць. 10-й день.
☀ схід – 07:22, захід – 17:43. Тривалість дня – 10:21. Тривалість ночі – 13:39.

21 Середа

Георгій, Єгор, Євстахій, Захар, Іван, Остап, Тимофій, Юрій, Хома. Міжнародний день рідної мови. Всесвітній день екскурсовода.

☀ схід – 14:05, захід – 06:35. Зростаючий опуклий Місяць. 11-й день.
☀ схід – 07:20, захід – 17:44. Тривалість дня – 10:24. Тривалість ночі – 13:36.

Погода**У лютому розцвіли першоквітні і... вилетіли з вуликів бджоли**

«Зима. Місяць – лютий. +14 в тіні. Бджілки вже несуть пилік», – зазначив на своїй фейсбук-сторінці знаний на Іваничівщині громадський діяч і садівник, керівник фермерського господарства «Дари Волині» Володимирського району Юрій Єлева і запропонував відеодоказ цієї новини

Лія ЛІС

Справді, синоптики у Луцьку зафіксували черговий цієї зими рекорд максимальної температури повітря. Як повідомили в обласному гідрометеоцентрі, стовпчики термометрів показали +16,2°C. Це на 5,9°C перевищило попередній рекорд, який тримався із 2002 року

(спостереження на метеостанції Луцька ведуться із 1947 року).

І впродовж всього нинішнього тижня в області спостерігатиметься порівняно тепла погода, майже без дощів.

15 лютого буде хмарно з проясненнями. Без істотних опадів. Вночі та вранці місцями туман з видимістю 200–500 м. Вітер південний, 5–10 м/с. Температура повітря: вночі від 3° морозу до 2° тепла, вдень 1–6° тепла.

16 лютого на Волині буде хмарно з проясненнями. Без істотних опадів. Вітер південний, 5–10 м/с. Температура вночі від 3° морозу до 2° тепла, вдень 2–7° тепла.

17 лютого буде хмарно з проясненнями. Вночі без істотних опадів. Вдень часом дощ. Вітер західний, 5–10 м/с. Температура вночі від 4° морозу до 1° тепла, вдень 2–7° тепла.

18 лютого буде хмарно з проясненнями. Без істотних опадів. Вітер західний, 5–10 м/с. Температура вночі від 1° морозу до 2° тепла, вдень 3–7° тепла.